

ΜΗΝΙΑΙΟ ὉΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. 720

Τιμή Θύλλου Δρχ 4.—

Ἔτος Α'.

25 Δεκεμβρίου 1975 (Π.Ο.Η.)

Γραφεία Κέντρου 32— Ἀθήναι Τ. 147

Τηλ. 628.280

Ποιμαντοριὴ Ἐγυῦλιος

ΠΑΝΤΙ

τῷ Εὐαγγελίῳ ἡμῶν Κλήρῳ καὶ Εὐσεβεῖ Πληρώματι τῆς Ἀγιωτάτης καὶ ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας ἡμῶν.

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ, ΥΨΩΘΗΤΕ!»

Γλυκὴς καὶ συγκινητικὸς ἀντηχεῖ ὁ ὕμνος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Τεχθέντος Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐκ τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς, πιστὰ καὶ ἀφοσιωμένα τέκνα τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας, ἀκούομεν. Διὰ τοῦ ὕμνου τούτου πληροφορεῖται σύμπασα ἡ ἀναστατωμένη ἀνθρωπότης ὅτι, ΕΤΕΧΘΗ ἡΜΙΝ ΣΩΤΗΡ ΣΗΜΕΡΟΝ.

Καὶ ἡ αἰωνία ἡχώ τῆς πληροφορίας ταύτης δὲν ἀντιλαλεῖ μόνον εἰς τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανικοὺς ἡμῶν Ναοὺς, ἀλλὰ

ἀντιλαλεῖ καὶ φθάνει ἕως τὰ βαθύτατα τῆς ψυχῆς παντὸς πιστοῦ καὶ τὴν δονεῖ εἰς μυστικὰ ἀφυπνίσματα καὶ σκιρτήματα καὶ ἱερὰς ἀναπολήσεις, κοσμοσωτηρίων γεγονότων, ἐπιβεβλημένων ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν.

Καὶ ὅσον βαθύτερα αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ τοῦ πιστοῦ τὸ χαροποιῶν τοῦτο μήνυμα, τόσον καὶ περισσότερον αὐτὴ ἐνοῦται μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ὅσον ὁ ἀντίλαλος τοῦ ὑπερκοσμίου τούτου μηνύματος ἐγγίζει τὴν «ἀκοὴν τῆς ψυχῆς», τόσον καὶ περισσότερον ὁ πιστὸς μετέχει εὐγνωμόνως καὶ εὐχαρίστως εἰς τὴν μεγίστην ταύτην ΔΩΡΕ-ΑΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ, ὥστε νὰ δημιουργηταὶ ἐντὸς τῆς ψυχῆς του, ἱερὰ νοσταλγία καὶ μεγίστη συγκίνησις.

Ἔτι δὲ περισσότερον δημιουργεῖται

βίωμα χάριτος και λυτρώσεως ἐντὸς τῆς ψυχῆς, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ περιεχόμενον τοῦ μοναδικοῦ τούτου Παγκοσμίου Γεγονότος: **Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΙΝΑ ΕΛΚΥΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΦΕΡῇ ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ!**

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ, ΥΨΩΘΗΤΕ!»

Ὅποια χαρά, συγκίνησις και ἀγαλλίασις! Ἡ Ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ — Λόγου (Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο και ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν...) ἐγένετο διὰ τὴν «Θεοποίησιν» τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἐπὶ γῆς παρουσία τοῦ Θεοῦ—Λόγου εἶναι μία καταπληκτικὴ και ἀνέκφραστος ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν μικρὸν πλανήτην τῆς γῆς, ἀλλὰ και μία πρόσκλησις ἐπίσημος πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὅπως ἐνωθῇ μετὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν αἰωνίων και ἀκαταλύτων Αὐτοῦ Διδαγμάτων και Ἐντολῶν.

Εἶναι, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ, **ΝΟΗΜΑ ΥΨΗΛΟΝ**, δι' οὗ καλεῖται ὁ ἄνθρωπος ὁ «ἐγκλωβισμένος» ἐντὸς τοῦ δεσμωτηρίου τῆς ὕλης, νὰ θραύσῃ τὸν κλοιὸν τοῦτον διὰ τῆς ζωῆς και ἐνεργοῦ πρὸς τὸν Θεὸν Πιστεως και ἀποβλέπων εἰς τὸ συμφέρον τοῦ κυρίως ἀνθρώπου, **ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ**, ὑψωθῇ πρὸς τὰ ἄνω.

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ! ΔΟΞΑΣΑΤΕ! ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ, ΥΨΩΘΗΤΕ!»

Ἡ μέχρι τοῦδε πορεία τῶν ἀνθρώπων, ἀποδεικνύει, ὅτι πολλάκις ἡ πολὺμορφος ἁμαρτία παρασύρει τὸν ἄνθρωπον μακρὰν τοῦ προορισμοῦ και τῶν εὐγενῶν και ὑψηλῶν αὐτοῦ ἐπιδιώξεων.

Ὅμως, ἡ πρόσκλησις σήμερον μᾶς ὑποχρεοῖ ν' ἀκούσωμεν πρεπόντως τὸ: **ΥΨΩΘΗΤΕ**, τὸ ὁποῖον σημαίνει: **ΑΚΟΛΟΥΘΗΤΩ ΜΟΙ!** Σημαίνει ἀκόμη: **ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ!** Σημαίνει ἐπίσης: **«Τὸ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΗΜΩΝ ΕΝ ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΥΠΑΡΧΕΙ»**. Σημαίνει ἐν τέλει: **«ΩΡΑ ΥΜΑΣ ΕΞ ΥΠΝΟΥ ΕΓΕΡΘΗΝΑΙ»**.

Ἀλλὰ ἔχει ἀκόμη τὸ νόημα πῶς, ὅσον

παλαιὸς και ἂν φαίνεται ὁ ὕμνος διὰ τὸν νέον, τὸν «μοντέρνον» ἄνθρωπον ποὺ ταξιδεύει μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα εἰς τοὺς ἀστέρας, ὅμως, εἶναι ἀπαραίτητον ἄκουσμα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἐκ τῆς ἐσφαλμένης πορείας τὴν ὁποῖαν ἀκολουθεῖ, πορείας ἣτις ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν ἀπὸ τοὺς αἰωνίους πόθους τῆς ζωῆς και ἀπὸ τὰ εὐγενῆ ἰδανικὰ αὐτῆς.

ΤΕΚΝΑ ΜΟΥ ΕΝ ΚΥΡΙΩ

Ἄς ὑψώσωμεν ἀληθῶς ἑαυτοὺς ἐπὶ τῇ Θεῇ Γεννήσει! **ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ!** Ἄς ὑψωθῶμεν ἐν ἀγάπῃ τοῦ Τεχθέντος Βασιλέως Χριστοῦ! **ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ!** Ἄς ὑψωθῶμεν ἐν ὁμονοίᾳ, ἐν ἀγνότητι καρδίας, ἐν εἰρήνῃ και ἐν ἀνεξικάκῳ και φιλαλλήλῳ και φιλανθρώπῳ διαθέσει, διότι τότε μόνον λατρεύομεν ἐν **ΑΛΗΘΕΙΑ** τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸν και Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἄς συγκινηθῇ τοῦλάχιστον ἐφέτος, ἡ καρδιά ἡμῶν μὲ τὸ ὑψηλὸν μήνυμα τῆς Παγκοσμίου ταύτης Ἑορτῆς και ἅς γεννηθῇ ἔστω, ὡς ὁ Ἰησοῦς — Νήπιον ἐντὸς τοῦ Σταύλου, ἡ ἀγία και σώτεια Ἐλπίς ἐντὸς τῆς τεταραγμένης και ἀθλίας ψυχῆς ἡμῶν.

Θαῦμα ἀνέκφραστον ὑπῆρξε, κατὰ τὸν Ἱερὸν Δαμασκηνόν, ἡ ἐν Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, Γέννησις τοῦ Ἀνάρχου, τοῦ Ἀχωρήτου και Αἰωνίου Υἱοῦ και Λόγου. **ΤΟ ΘΑΥΜΑ** ὅμως τοῦτο, δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ διὰ τῆς Χάριτος, τῆς Δυνάμεως και Εὐλογίας Ἐκείνου και εἰς τὰς καρδίας ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων τῆς Γῆς, ὅποτε σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης θὰ γίνῃ **ΚΑΙΝΟΣ (ΝΕΟΣ) ΑΝΘΡΩΠΟΣ**.

Αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ποθοῦμεν! Αὐτὸν πρέπει νὰ προσπαθήσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν, **ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ, ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ, ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**, τὸν ἄνθρωπον τῶν μεγάλων και ἱερῶν πόθων, τὸν ἄνθρωπον τῶν ἀγίων και ἀγαθῶν ἐπιθυμιῶν, τὸν ἄνθρωπον ὅστις συμμετέχων ἐπαξίως εἰς τὴν Μητρόπολιν ταύτην τῶν Ἑορτῶν, σύμπαντος τοῦ Χριστιανισμοῦ, θὰ ψάλλῃ μετὰ τῶν

Γεγονότα πού διδάσκουν

ΠΟΙΟΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ;

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐξεδήμησεν ἐκ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου, ὁ ἐκ τῶν σεφερῶν πολεμίων τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Αὐξεντίου, Γεώργιος Κασφίκης.

Οὗτος εἶναι, ὡς γνωστόν, ὁ τρίτος κατὰ σειράν ἐκ τῶν — ΑΝΑΙΤΙΩΣ — πολεμίων τοῦ Μακαριωτάτου, ὅστις εὕρισκε αἰφνίδιον θάνατον.

Ὁ πρῶτος ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁ δεύτερος παρὰ τὴν λεωφόρον Καβάλας οἰκτρῶς ἐκτιναχθεὶς μακρὰν καὶ ὁ τρίτος, ὁ μὴ διδαχθεὶς οὐδὲν ἐκ τῶν δύο προηγηθέντων βλαίων καὶ τραγικῶν θανάτων, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐξακολούθησεν ἐτι μᾶλλον διὰ πάσης ἀπερίσκεψίας καὶ μὲν θλιβεράς ἐπιπτώσεις διὰ τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, ἀνέρον πολεμικὴν, ἐξεμέτρησεν τὸ ζῆν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἡμέρας.

Ἐβλήθημεν εὐλικρινῶς διὰ τὰ συμβάντα καὶ ἐσκέψαμεν ὅτι ἅπαντες οἱ προσπελθόντες δὲν ἦσαν ἀπολύτως ὑπεύθυνοι τῶν ἀνοσιῶν αὐτῶν ἐπιθέσεων κατὰ τοῦ ἀνεξίκακου καὶ πρᾶτάτου Προκαθημένου ἡμῶν.

Ἦσαν — Κύριος ἀναπαύσῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν — ἄπλοϊ, ἀπλούστατοι ἄνθρωποι μὲ ἐλαχίστας γραμματικὰς γνώσεις καὶ οὐχὶ πολλῆς τῆς πείρας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων. Διατὶ ὅθεν ἐκινήθησαν ἔαφνου διὰ τοσαύτης ψυχολέθρου πολεμικῆς ἐναντίον Ἀνδρὸς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅστις ἀπὸ χαρακτῆρος εἶναι ἀδύνατον νὰ διανοηθῇ τὴν διάπραξιν κακοῦ ἐναντίον οὐδενός;

Τὰ πράγματα, κατὰ Δημοσθένην, ἀφήνουν μόνον τὴν φωνήν. Ὅπισθεν αὐτῶν κρύπτονται οἱ ἡθικοὶ αὐτουργοὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀναστατώσεως ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος. Ὑπάρχουν, φρονούμεν ταπεινῶς, οἱ ἐξωθήσαντες εἰς τὸν χαρὸν αὐτὸν ΚΡΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΥΠΕΥΘΗΝΟΙ. Καὶ νομίζομεν δὲν χρειάζεται φιλοσοφία διὰ νὰ καταλάβῃ τις ὅτι, κρύπτονται ὀπισθεν αὐτῶν, σκοτεινοί, δολοπλόκοι καὶ ραδιούρ-

γοι, ἄνθρωποι κατώτεροι, ἄνευ φόβου Θεοῦ, φίλατοι καὶ ἐγωῖσται, ἄνθρωποι τοῦ μίσους καὶ τῆς κακίας, ἄνθρωποι οἰηματῖαι καὶ υπερφαλοὶ οἵτινες μὲ τὸ ἐπαίσχυντον σύνθημα «Συκοφαντεῖτε, συκοφαντεῖτε, ἐν τέλει κάτι ἀπομένει», ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ «διαίρει καὶ βασίλευε», ἐπὶ νεγκαν θανάσιμον τὸ τραῦμα εἰς τὸ πανέρον Σῶμα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ἐξωθήσαντες ἐκείνους εἰς ὅσα ἐπραξάν κακὰ κατὰ τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἀλλὰ πεποίθαμεν ὅτι ὁ «εὐτάζων καρδίας τε καὶ νεφρῶν, Κύριος τῶν δυνάμεων», ἐκτός ἀπὸ ἡμᾶς, ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΛΛΙΟΝ, ποῖαι αἱ διαθέσεις καὶ τὰ διανοήματα τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ναὶ μὲν, ΑΡΓΕΙ, ΑΛΛΑ ΟΥΔΕ ΠΟΤΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ, ἐφ' ὅσον αὐτὸ θελήσει θέλει τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ εἰς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν»...

Εἶδε, ἡ ἐξὼ φθαλμος αὕτη πρόσφατος ὄντως θλιβερά δοκιμασία, νὰ συνετῇ τοὺς ἄχρι τοῦδε ἀσυνέτους ὑποκινήτας, πάσης ἀταξίας, διχονοίας καὶ φατριασμοῦ, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, διότι ἐάν οἱ ἄνθρωποι ἐκ πόνου καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν δὲν ἐγείρουν χεῖρας τιμωρίας κατ' αὐτῶν, ὅμως ἂς γνωρίζουν ὅτι, ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ, ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΛΩΣ, ΠΟΙΟΙ ΚΡΥΠΤΟΝΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ. Τοῦτο, ἀρετὸν καὶ ὡς ἀκουσμα καὶ μόνον διὰ πάντων εὐσυνείδητον καρδίαν, φοβουμένην τὸν Δικαιοκρίτην Κύριον. Ναί!! Ἐκεῖνος καλῶς γνωρίζει ΠΟΙΟΙ ΚΡΥΠΤΟΝΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ αὐτούς.

B. M.

Ἀπὸ τὴν κίνησιν
τῶν παραρτημάτων μας

Ἀξιομίμητος Διακονία

Εἰς τὴν μικρὰν ἀριθμητικῶς, ἀλλὰ μεγάλῃν πνευματικῶς, ἐνορίαν μας, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Δάφνης, ἐπιτελεῖται ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου, ἀξιομίμητον φιλανθρωπικὴν καὶ ἐπικουριστικὴν τοῖς πάσχουσιν ἔργον, ὡς τοῦτο δι' ἐπιστολῶν τῶν μᾶς πληροφору ἐνοριῇ αὐτῆς, πρωτοστατοῦντος τοῦ ἀκουράστου ἐν ποιμαντικῇ διακονίᾳ, πρωθυερέως καὶ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ, πατρὸς Κωνσταντίνου Παπαντωνίου, βοηθοῦντων αὐτὸν προθύμως λίαν, ἀπάντων τῶν ἐνοριτῶν Δάφνης.

Ὁ πατὴρ Κων)νος Παπαντωνίου, ἐκτός τοῦ ἀκαταπνήτου ἁγιαστικοῦ καὶ φωτιστικοῦ αὐτοῦ ἔργου, διὰ τοῦ περισυλλεγομένου ὑπ' αὐτοῦ προσωπικῶς παλαίου χάρτου, τὸν ὁποῖον προσφέρουν οἱ καλοὶ Χριστιανοί, ἐ-

Ἀγίων Ἀγγέλων, Ποιμένων καὶ Μάγων:
ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ, ΔΟΞΑΣΑΤΕ!
ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ, ΥΨΩΘΗΤΕ! Γένοιτο.

ΔΙΑΠΥΡΟΣ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ
ΕΥΧΕΤΗΣ ΑΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Γ.Ο.Χ.
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Πρὸς μαινόμενον ἐπίσκοπον

«Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ἡμᾶς ἔλασσε-
μαίται ἐν τοῖς ἔθνεσιν» (Πρὸς Ρωμαίους Β'
24).

Με λύπην γράφω πρὸς τὸν πρῶτον Ἐπίσκοπον Ἀ-
τικῆς καὶ Διαικείας κ.κ. Ἀκάκιον, διότι παρὰ τὰς
κατ' ἐπανάληψιν γενομένας ὑπ' ἐμοῦ παρατηρήσεις διὰ
τὴν συνεχιζομένην ὑπ' αὐτοῦ πορείαν εἰς ὁδὸν ἀπωλείας,
ἐμμένει εἰς αὐτήν, ἐνῶ ἐπιδεικνύει καὶ φανερὰ σημεῖα
παραφροσύνης ἐν τῇ προσπάθειά του νὰ δικαιολογήσῃ τὸ
ἐπιτελούμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐπιζήμιον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν
τῶν Γ.Ο.Χ. ἔργον, διὰ τὸ ὅποιον μοχθεῖ ὡς ἐχθρὸς τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καίτοι Ἐπίσκοπος.

Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἀκακίου, εἰμαι
βέβαιοι ὅτι θὰ καταστρέψουν τὴν παρούσαν ἐπιστολήν
χωρὶς νὰ τὴν διαβάσουν, λέγοντας ὅτι δὲν ἔχει κανένα
δικαίωμα ἕνας Μοναχὸς νὰ κρίνῃ ἕνα Ἐπίσκοπον.

Ἀγαπητοὶ Γ.Ο.Χ. οὐδέποτε πρέπει νὰ σᾶς παρα-
σύρουν μὲ αὐτὰς τὰς λέξεις εἰς ἐσφαλμένας κρίσεις
διὰ τοὺς Μοναχοὺς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐν μέσῳ ποι-
κίλων πίστεων ὁμιλοῦν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐλέγχουν ἀσε-
βεστάτους Ἐπισκόπους διότι γέγραπται: «Μὴ ἀντίλεγε
τῇ ἀληθείᾳ» (Σειράχ δ' 24), «Ἔως τοῦ θανάτου ἀ-
γώνισαι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ Κύριος ὁ Θεὸς πολε-
μήσει ὑπὲρ σοῦ» (Σειράχ δ' 28). Τὸ γεγονός ὅτι Μο-
ναχοὶ ἐλέγχει Ἐπίσκοπον οὐδὲως πρέπει νὰ σᾶς ἐντυ-
πωσιάξῃ διότι ὁ «Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης» σα-
φῶς μᾶς τονίζει ὅτι «καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱεραρχίᾳ,
τοῖς ἱερέως καὶ ἱεράρχου ἀτακτοῦντος καὶ κακῶς φρο-
νούντων καὶ διάκονος καὶ Μοναχοὶς εὐτακτοῦντος καὶ
ὀρθῶς φρονούντος δύνανται νοθεύτησαι καὶ εὐτακτῆσαι
αὐτοὺς, καθὼς τὰ παραδείγματα εἰσι πάμπολλά». («Α-

γιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης).

Πάρα πολλοὶ γνωρίζουν τὰς ἐκτὸς πάσης λογι-
κῆς ἐνεργείας τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκακίου, ἀλλὰ σιωποῦν
οὐδὲως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν γενομένην εἰς τὴν Ἐκ-
κλησίαν τοῦ Χριστοῦ ζημίαν, ἐνῶ ὡς παρατηρεῖται τῶν
λυπηρῶν γεγονότων προβαίνουν εἰς σχόλια ἐπινοή, τὰ
ὅποια φανερώνουν αὐτοὺς γνώστας ὅλων τῶν παραστη-
νικῶν ἐνεργειῶν τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκακίου.
Εἶναι οἱ ΘΕΑΤΑΙ τῆς παρουσίας ἀναταραχῆς εἰς τοὺς
κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. οἱ ΟΥΔΕΤΕΡΟΙ.
Φανεροὶ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας οἱ ΟΥΔΕΤΕΡΟΙ λη-
σμονοῦν τὰ λόγια τῆς Ἀγίας Γραφῆς: «Ὁ ἐννεύων ὁ-
φθαλμοῖς μετὰ δόλου, συνάγει ἄνδράσι λύπας» ὁ δὲ ἐ-
λέγχων μετὰ παρρησίας εἰρηνοποιεῖν (Παροιμ. Ι' 1),
καὶ συκοφαντοῦν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι προβαίνουν μετὰ
παρρησίας εἰς ἐλεγχὸν τῶν ἀνομούντων. Ἀφῆστέ τους
νὰ φαγωθοῦν οἱ Ἐπίσκοποι μεταξὺ τῶν φωνάζουν, ἐνῶ
ἐπιδοκιμαζοῦν ἢ ἀποδοκιμαζοῦν τὰς ἐναλλαστομένας φά-
σεις τῆς παρουσίας ἀναταραχῆς καὶ εἶναι ἔτοιμοι ἀνὰ
πάσαν στιγμήν νὰ νύψουν τὰς χεῖράς των ὡς ὁ Πόντιος
Πιλάτος, δηλώνοντας διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, ὅτι οὐδε-
μίαν ἀνάμειξιν θέλουν νὰ ἔχουν καὶ ὅτι ἀδιαφοροῦν κα-
τὰ τὸν ἐγκληματικὸν διὰ τὴν υπεράσπισιν τῆς ἀλη-
θείας.

Δεινοπαθεῖ ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπὸ τὰ ἀλ-
λεπάλληλα σκάνδαλα τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκακίου ἀπὸ μα-
κροῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἀλλὰ οὐδέποτε ἕως τὴν σή-
μερον εἶχε κατορθώσει νὰ δεῖξῃ τὸν χειρότερον αὐτὸν
τοῦ. Ἐστράφη μετὰ μανίας κατὰ τοῦ κλήρου τῶν Γ.
Ο.Χ. καὶ ἀπεκάλυψεν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια οἱ Ἅγιοι ἐσκέ-
παζαν, εἰς τὴν δαιμονικὴν προσπάθειάν του νὰ ἀνέλθῃ
εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον.

Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε Ἀκάκιε, σᾶς κατηγοροῦμε
εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ. διὰ φτηνίαν καὶ
τυρείαν μὲ ταυτόχρονον ἀποβολὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ὀ-
μολογίας σας, ἐνῶ διὰ τῆς παρουσίας ἐπιστολῆς ἐπι-
προσθέτως σᾶς κατηγοροῦμε διὰ δαιμονικὴν φιλοργίαν, ὡς
ἡθικὸν αὐτουργὸν τῆς κατὰ τῶν ἱερῶν γυναικείων μο-
νῶν συκοφαντικῆς καὶ διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου γενομέ-
νης ἐπιθέσεως, διὰ φαρισαϊκὴν ὑποκρισίαν, ἀπάτην εἰς
ἔαρος τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ δημοσίαν ἐπιδοκιμασίαν τῶν ὀρ-
γάνων τῆς ἡθικῆς διαφθορᾶς.

Εἰς Ἅγιον Ὅρος εὐρίσκονται ἐνάρετοι Μοναχοί,
οἱ ὅποιοι ἐβεβαίωνουν ὅτι πολλάκις κατὰ τὸ παρελθόν
ἔχει καυχῆθῃ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀκάκιος, ὅτι δύναται νὰ
διαθέσῃ μερικὰ ἐκατομμύρια (εἶναι πλούσιος ἀπὸ τὰς
περιουσίας τῶν γυναικῶν αἱ ὅποιαι μονάζουν εἰς τὴν ἱε-
ράν Μονὴν Ἀγίου Νικολάου — Παιανίας Ἀττικῆς).
Ὡς ἡγούμενος τῆς γυναικείας Μονῆς ὁ Ἐπίσκοπος κα-
τέχει σήμερον διὰ συμβολαιογραφικῶν πράξεων ἐπ' ὀνό-
ματί του τὰς περιουσίας τῶν Μοναζουσῶν, καὶ καυχᾶ-
ται ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ) καὶ νὰ διαλύσῃ τὸν ἀγῶνα

ἔξοικονομεῖ τὸ γάλα καὶ πολλὰ ἄλλα χρειώδη πρῶτης
ἀνάγκης διὰ πολλὰς ἀπόρους οἰκογενείας. Κατὰ δὲ τὰ
Χριστούγεννα, Πάσχα καὶ λοιπὰς μεγαλωνύμους ἑορ-
τάς, ἐξοικονομεῖ ἄφθονον ἐόρτιον κρέας καὶ πολλὰ εἴ-
δη διατροφῆς, δι' ὧν, ἀνακουφίζονται πλουσίως οἱ ἄπο-
ροι, οἵτινες καθημερινῶς ἐπισκέπτονται τὸν πατέρα
Κωνσταντίνον πρὸς τοῦτο.

Ὑπερήφανοι ὄντες διὰ τὸν θερμὸν τοῦτον ἐργάτην
τοῦ καλοῦ καὶ ἀγάπης, πατέρα Κωνσταντίνον ἀλλὰ καὶ
διὰ τὸ ἐκλεκτὸν ποιμνιον, τὰ τὸσον πιστὸν καὶ φιλόαν-
θρωπον, τῆς μικρᾶς ἐνορίας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων
Δάφνης, συγχαιρομεν αὐτὸν ἀπὸ καρδίας καὶ εὐχόμεθα
ἀπὸ μέσης καρδίας, πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Πανσι-
κτίμενος Κυρίου, ἵνα ἀπροσκόπτως συνεχίσουν τὸ θεά-
ρεστον καὶ φυγασωτήριον ἔργον των, ἐπὶ σειράν πλεί-
στον ὧσιν ἐτῶν καὶ εὐρεθοῦν μιμηταὶ αὐτῶν πολλοί,
ἄλλων ἐνοριῶν μας, πρὸς χαρὰν καὶ ἰκανοποίησιν τοῦ
καθ' ἡμᾶς Ἱεροῦ Ἀγῶνος.

των Γ.Ο.Χ. Κάθε όπαδός του θά απολάβει μεγάλην περιποίησιν εάν έπαινη αυτόν και κολακευτικώς του λέγει ότι αυτός είναι ο μόνος κατάλληλος δι' Αρχιεπίσκοπος.

Η κατά το παρελθόν γενομένη διαμάχη μετά της παρατάξεως των Γ.Ο.Χ. Κυρού Ματθαίου, έρανέρωσε τας έλπίδας και τὰ σγέδια του Έπισκόπου Ακακίου με την επίμονον κατηγορίαν αυτών, ότι εύρισκόμεθα μοιρασμένοι εις δύο, τους Αδξεντιανούς και τους Ακακικούς. Ας διαμαρτύρεται ο Στεβ)τος Ακάκιος, ότι δεν αποδέχεται εις την ανάδειξίν του εις Αρχιεπίσκοπον των Γ.Ο.Χ., όταν το γνωρίζη όλος ο κόσμος είναι άστειο να το έχη κρυφό καμάρι.

Η φιλαρχία του όμως εγγίζει εις το άνώτατον σημείον όταν το 1967 εγκαινιάζει την Έκκλησίαν του Αγίου Γεωργίου εις τὰ Φάρσαλα. Τότε ο Έπισκοπος Ακάκιος ήτο Έπισκοπος Δικουλείας μόνον και ώσειρευόταν να γίνη και Αττικής. Ουδόλως όμως ξεπλάγην όταν του έφεραν να καθιερώση (και τελικώς καθιέρωσε) αντιμίνσια με τας λέξεις «Καθιερωθέν εν τῷ ιερῷ Ναῷ Ἀγίου Γεωργίου — Ἅγιος Γεώργιος Φαρσάλων τῇ 23.4.1967, ο Αττικής και Δικουλείας Ακάκιος». Ως γνωστόν ανέλαβε την Έπισκοπήν Αττικής το 1972. Τὰ Σχόλια εις την προκειμένην περίπτωσιν είναι επikinύνα και τὸν λόγον τὸν έχει ἡ Ἱερά Σύνοδος των Γ.Ο.Χ.

Στοιχεῖα θά λάβωμεν τώρα από τας πολιτικὰς εφημερίδας, τὰς οποῖας ἡγόρασαν οἱ Γ.Ο.Χ. όταν ἐπληροφόρησαν τὰς δημοσιευόμενας κατὰ τὸν ἱερῶν γυναικείων Μονῶν συκοφαντίας, κατόπιν δοθείσης συνεντεύξεως τὸν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καθάρσεως καὶ τοῦ Μοναχοῦ Θεοφύλακτου Νανοπούλου. Οἱ Ἐπίσκοποι τῶν Γ.Ο.Χ. Ακάκιος, Γαβριήλ, Χρυσόστομος καὶ Πέτρος δι' ἐπιστολῶν των εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ», προσεπάθησαν νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς Γ.Ο.Χ., ὅτι υπερασπίζονται τὰς ἱεράς γυναικείας Μονάς, ἐνῶ ἐδέχθησαν τὴν μομφὴν τῶν ἡθικῶν αὐτουργῶν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Καθάρσεως. «Ἀρνούμενοι εαυτοὺς προσπαθοῦν νὰ θολώσουν τὰ νερά καὶ νὰ φορτώσουν εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἄλλων δι' ὅτι οἱ ἴδιοι φέρουν ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην. Καὶ τοῦτο διότι ὅσα ἐδημοσίευσεν ἡ «Ἀπογευματινὴ» στηρίζονται εἰς καταγγελίας, εἰς τὰς οποῖας οὗτοι κατὰ διαστήματα προέβησαν καὶ τὰ ποῖα ἡμεῖς ἐθέσαμεν ὑπ' ὄψιν τῆς ἐφημερίδος» (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ τῆς 16) 29.8.75). Φανερὴ εἶναι ἡ κατηγορία τοῦ ἡθικοῦ αὐτουργοῦ τῆς κατὰ τὸν ἱερῶν γυναικείων Μονῶν συκοφαντικῆς καὶ διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου γενομένης ἐπιθέσεως, τὴν ὁποίαν προσάπτω ἀνὰ τινος ἐνδοιασμοῦ εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Ακάκιον. Τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ οἱ ἔτεροι τρεῖς Ἀρχιερεῖς Γαβριήλ, Χρυσόστομος καὶ Πέτρος ἔθεσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν των τὴν ἀηδιαστικὴν αὐτὴν συκοφαντικὴν ἐπιχείρησιν κατὰ τὸν ἱερῶν Γυναικείων Μονῶν, ἐλέγχοντας αὐτὴν ἀπὸ τὰ παρασκήνια, ἐνῶ μετὰ ἰδιαίτερας ἐπιμελείας ἐμερίμνησαν διὰ τὴν ἐγκαιρον παροχὴν ὅλων τῶν ἀπορητῶν πληροφοριῶν εἰς τοὺς φανεροὺς πρωτογωνιστάς. Ὡτῆς (ἐπιτροπὴν καθάρσεως, Μοναχὸν Θεοφύλακτον) χωρὶς νὰ παραλείψουν νὰ ἐφοδιάσουν μετὰ τὰ ἀπαιτούμενα

ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν μέρει ἡ Νομικὴ κάλυψις αὐτῶν ἀπὸ μίαν δικαιολογημένην ἀντίδρασιν τῶν Γ.Ο.Χ.

Ὡς μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. ἦτο λίαν εὐκολον εἰς αὐτοὺς νὰ φωτοτυπῆσουν τὰ συνοδευόμενα τὰς κατὰ τῶν Κληρικῶν καταγγελίας ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ ἀνευ καὶ τοῦ ἐλαχίστου φόβου Θεοῦ τὰ διέθεσαν εἰς τοὺς ὁπαδοὺς των, καίτοι εἰναι αὐτὰ ἐκ τῆς φύσεώς των ΑΠΟΡΡΗΤΑ. Διὰ νὰ γίνῃ κατανοητὸν τὸ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΣΧΡΑΣ ΑΥΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν ἀπ' ὅλους τοὺς Γ.Ο.Χ., εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μελετήσωμεν τὸ τί ἐπραττον οἱ Ἅγιοι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. «Τότε ὁ Πατριάρχης (Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων) συνεβούλευσε τοὺς παρευρισκομένους νὰ ἀποφύγουν τὰς ἐναντίον τῶν Μοναχῶν κατηγορίας ἐπανελάθε δὲ καὶ μίαν ὑπέροχον φράσιν τοῦ αὐδίου βασιλέως Ἀγίου Κωνσταντίνου, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε πρὸς μερικοὺς, πρὸ τοῦ ἐπέδωσαν λιθέλλους ἐναντίον Ἐπισκόπων κατὰ τὴν πρώτην ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἀπορρίπτων τὰς κατηγορίας ἐκείνας ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶπε: «Εάν συνήντων πορευόμενα Ἐπίσκοπον ἢ Μοναχὸν ἐκβάλλων τὴν βασιλικὴν μου χλαμίδα, θά ἔρριπτα αὐτὴν ἐπάνω του, ὥστε νὰ τὸν καλύψῃ διὰ νὰ μὴ τὸν ἴδῃ κανεὶς ἁμαρτάνοντα». Καὶ συνέχισεν ὁ Πατριάρχης: ἐγνώριζε καλῶς ἐκεῖνος, ὅτι τὰ ἐλαττώματα τῶν τοιούτων ἀνδρῶν (Μοναχῶν καὶ Ἐπισκόπων) όταν φανερωθοῦν εἰς τοὺς πολλοὺς, ὄχι μόνον προκαλοῦν ἀνυποληψίαν τῶν ἀξίων τιμῆς καὶ σεβασμοῦ ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν τοιούτων κακῶν παραδειγμάτων δικαιολογοῦν τὰς παρεκτροπὰς των οἱ ζητούντες ἀφορμὴν» (ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ τόμος Ι' ὑπόθεσις Α).

Τιθεμένου τώρα τοῦ ἐρωτήματος, εάν οἱ ἀνήθικοι Κληρικοὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν Γ.Ο.Χ. εἶναι πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν, δίδομεν ὡς ἀπάντησιν τὰ λόγια τῶν τριῶν Ἐπισκόπων Ακακίου, Γαβριήλ καὶ Χρυσόστομου, οἱ ὁποῖοι ὡς γνωστὸν ἐδημοσίευσαν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Πέτρου τὴν φασαρίαν τῆς καθάρσεως τοῦ Κλήρου τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ γνωρίζουν πρόσωπα καὶ πράγματα, ἐνῶ καὶ κατὰ τὴν γραπτὴν ὁμολογίαν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Καθάρσεως εἶναι καὶ οἱ πληροφοριοδότες, οἱ μερίμνησαντες διὰ τὴν εὐρείαν διάδοσιν τῶν ἀπορητῶν στοιχείων κατηγορίας.

Καὶ γράφουν οἱ ἀνεκδήγητοι αὐτοὶ Ἐπίσκοποι τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος «... Οἱ δημοσιεύοντες εἰς τὴν ἐγκριτον ἐφημερίδα σας, σκανδαλιζόμενοι ἴσως ἐξ ὀλίγων ἀναξίων ἀριθμομένων εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μετ᾽ χειρὸς, λησμονοῦν τὸν Ἰούδαν, τὸν Δημῖαν καὶ Λοπκὺς τῆς Γραφῆς ἀναξίους καὶ πολέμιους. Ἀλλὰ μήπως δὲν ὑπάρχουν οἱ τοιοῦτοι καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ νέου ἡμερολογίου... Μετὰ τμηῆς οἱ Ἀρχιερεῖς Δικουλείας Ακάκιος, Κυκλάδων Γαβριήλ, Θεσ)νίκης Χρυσόστομος» (Εφημερίς ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΤΡΙΤΗ 26 ΑΥΓΟΥ. ΣΤΟΥ 1975).

Καλὸν θά ἦτο οἱ Γ.Ο.Χ. νὰ λησμονήσουν τὰς καλὰς ἡμέρας τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ἀνενίσουν τὰς σημερινὰς πράξεις τῶν Ἐπισκόπων, αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι μάχονται τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τῶν ἑσῶ. Ἀφήνω τὴν Ἱεράν

Σύνοδον ν' ασχοληθῇ μαζί τους καὶ συνεχίσω νὰ παρουσιάσω ἀποδείξεις, αἱ ὁποῖαι στηρίζουν καὶ τὰς ὑπολοίπους κατηγορίας μου κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκακίου. Βλέπετε ὁ Σεβ(τ)ος κ. Ἀκάκιος προσεπάθησε νὰ μὲ τρομοκρατίσῃ καὶ ἄθελά του μοῦ ἐχορήγησε νέα εἰς βάρος του στοιχεῖα.

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν Γ.Ο.Χ. ἐδιάβασεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς κατὰ τῶν ἱερῶν Γυναικείων Μονῶν αἰσχυρὰς κατηγορίας, ἀγανακτήσας, ἐγνώρισε ἀπὸ τὰς φωτογραφίας τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Καθάρσεως, τὸν Μοναχὸν Θεοφύλακτον Νανόπουλον καὶ ἐπληροφόρηθῃ ἀπὸ τὰς δηλώσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Καθάρσεως, ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι Ἀκάκιος, Γαβριήλ, Χρυσόστομος καὶ Πέτρος ὑπῆρξαν οἱ ἐγκεφαλαι τῆς ἀναταραχῆς αὐτῆς. Εἰμαι βέβαιος ὅμως ὅτι ἐξεγελάσθησαν καὶ νομίζουν ὅτι οἱ Ἀνωτέρω Ἐπίσκοποι ὡς συνδεδεμένοι μὲ Γυναικείας Ἱερὰς Μονὰς διὰ μετενόησαν διὰ τὸ ἔργον των, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν ἐγύρισεν εἰς τὸ κεφάλι τους. Πιστεύουν ὅτι καὶ μὲν τοὺς ἔβαλαν οἱ Ἐπίσκοποι αὐτοὶ νὰ κατηγορήσουν τὸν κλῆρον τῶν Γ.Ο.Χ. διὰ νὰ ἐκθρονίσουν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον, ὡς αἰτίον τῆς ἡθικῆς διαφύσεως τοῦ κλήρου καὶ νὰ ἀναλάβῃ ἓνας ἐξ αὐτῶν (εἰς τὸ ἐν Θεσ)νίκῃ γενόμενον Συνέδριον ἐπρότάθῃ δι' Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Σεβ(τ)ος Χρυσόστομος) τώρα ὅμως ἐπειδὴ ἐκατηγορήθησαν καὶ αἱ ἱεραὶ Μοναὶ των, μετενόησαν καὶ ἀποδοκίμασαν τοὺς δράστας, τὴν Ἐπιτροπὴν Καθάρσεως καὶ τὸν Μοναχὸν Θεοφύλακτον Νανόπουλον. ΛΑΘΟΣ. Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀκάκιος ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΣ. Μὲ Φαρισαϊκὴν ὑποκρισίαν καὶ διὰ νὰ καθυρσχάσῃ τοὺς Γ.Ο.Χ. ὁμοῦ μετὰ τῶν δύο ἄλλων Ἀρχιερέων Γαβριήλ καὶ Χρυσόστομου ἔγραψε δημοσίως «Διὰ ταῦτα, οἱ ὑπογραφόμενοι Ἀρχιερεῖς ἀποδοκιμάζομεν τὸ ἐν λόγῳ δημοσίωμα ὡς ἐξυπηρετοῦν μᾶλλον τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόξενον σκανδάλου γενόμενον εἰς τὸ πλήρωμα αὐτῆς καὶ καλούμεν Πατρικῶς εἰς μετάνοιαν τοὺς συλλαβόντας τὴν καταστρεπτικὴν ταύτην ἰδέαν τοιούτων δημοσιευμάτων καὶ ἐπαναδρομὴν των εἰς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ὁδὸν τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων. Μετὰ τιμῆς οἱ Ἀρχιερεῖς Διαυλείας Ἀκάκιος, Κυκλάδων Γαβριήλ, Θεσ)νίκης Χρυσόστομος» (Ἐφημερίς ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΤΡΙΤΗ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1975) Δὲν ἐπίστευαν ὅτι ἔγραψε καὶ ἰδοὺ διατί. Εἰς τὰς 18) 9) 75 (Νέον ἡμερολόγιον) ἀπεστάλη ἐπιστολὴ τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκακίου ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον ΠΑΙΑΝΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ (Ἡ ταχυδρομικὴ σφραγὶς μὲ τὴν ἡμερομηνίαν εὐρίσκονται εἰς τὸν φάκελλον τῆς ἐπιστολῆς) διὰ τὸν Μοναχὸν Σίμωνα Κελλίον Ἀγίος Σάββας ἱερὰ Μονὴ Σίμωνος Πέτρης Ἀγίου Ὄρους. Εἰς τὸ εὐρισκόμενον ἐν τὸς τοῦ φακέλλου ἔγγραφο τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας ὑπ' ἀριθ. 198)19-8)1.9.1975 ὑπάρχουν τὰ ἐξῆς ἄξια προσοχῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀκάκιος μετὰ ἰδιαίτερου ζήλου ὑπερασπίζεται τοὺς Νανοπουλαίους (Μοναχὸν Θεοφύλακτον καὶ Ἱερομόναχον Παντελεήμονα) καίτοι αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς παρούσης ἀναταραχῆς.

Ὁ Ἱερομόναχος Παντελεήμων μὲ ἰδιαίτερον προσπάθειαν ἐπέτυχε νὰ ματαιώσῃ σὺναξιν τῶν Ζηλωτῶν

Μοναχῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν προσδρεῖου, ὅταν κατέστη φανερόν τοῖς πᾶσι, ὅτι ἡ πλειοψηφία αὐτῶν ἦτο μὲ τὸ μέρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. Τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ ἱερομόναχος Εὐθύμιος ἀπὸ τὴν Κερασίαν, τῇ συνδρομῇ τοῦ ἱερομ. Γεωργίου ἐκ Προβάτας, οὐσιαστικῶς διέλυσαν τὸν ἱερὸν σύνδεσμον τῶν Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν, νοθεύοντας φανερά δι' ὀλιγομελοῦς ὁμάδος ἱερῶν τὴν νόμιμον καὶ ὑπ' ὅλων τῶν Γερόντων γενομένην ψηφοφορίαν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Προσδρεῖου τοῦ Συνδέσμου, διότι ἐμελλε νὰ ἀναδείξῃ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν καὶ αὐτῶν τῶν ἀψύχων ἀντικειμένων, Προσδρεῖον ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ μὲ συντριπτικὴν πλειοψηφίαν. Ἡ ἀλήθεια τῶν ἀνωτέρω γραφομένων γίνεται φανερὴ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὡς μέλος τοῦ Προσδρεῖου μὲ ἀρμοδιότητα ν' ἀλληλογραφῇ μὲ τὴν ἱερὰν Σύνοδον ἐξελέγη ἀπὸ τὴν ὀλιγομελῇ ὁμάδα τῶν ἱερῶν, ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπογράφας ψευδῶς ὡς ἑκακτος Γραμματεὺς εἰς τὴν γνωστὴν εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ. ὑπόθεσιν τῆς ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου ΑΚΑΚΙΟΥ ἐκδοθείσης ἐγκυκλίου ἀνεὺς τῆς ἐγκρίσεως τῶν Ζηλωτῶν Μοναχῶν, ἡ ὁποία καὶ προσκάλεσε ἀριστὸν σάλον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. (ἐμοιράσθη εἰς τὰ παραρτήματα) καὶ ἔδωκε θάρρος εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Ἀκάκιον νὰ προῆλθῃ, ὡς ἔχων δῆθεν τὴν ὑποστήριξιν καὶ τῶν Ζηλωτῶν Μοναχῶν, εἰς ἕλας τὰς γνωστὰς συκοφαντικὰς δημοσιεύσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἀπὸ τὸ δεξιὸν χεῖρ αὐτοῦ τὸν Μοναχὸν Θεοφύλακτον Νανόπουλον). Καὶ γράφει «Πάτερ Σίμων. Ἀνέγνωσα μετ' ἀγανακτήσεως εἰς τὸ ἡμέτερον περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» τὰς δύο ἐπιστολάς σας, τὴν μὲν ἐναντίον ἡμῶν τῶν 4 Ἐπισκόπων, τὴν δὲ ἐναντίον τῶν αὐταδέλφων Θεοφύλακτου καὶ Παντελεήμονος...» (Ἐπιστολὴ ὑπ' ἀριθ. 198)19—8)1—9)75).

Θαυμάσατε ἀμετανοήσιαν Ἐπίσκοπον, διότι εὐκολώτατα παρέβλεψε τὸν διασυρμὸν τῶν ἱερῶν Γυναικείων Μονῶν, τὸν ὁποῖον ἐπέτυχεν ὁ Θεοφύλακτος Νανόπουλος ὁ Μοναχός. Ἀησμονεῖ, ὅτι ἡ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ τῆς 18) ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1975 κάτω ἀπὸ τὸν τίτλον ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΑΝΤΡΑ ΟΡΓΙΩΝ ἔγραψε «Πῶς ὁ ἐξὺς ἀκόμη εἶναι ὁ ἐπίσης Ἀγιορειτὴς Ζηλωτῆς, ἱερομόναχος Θεοφύλακτος Νανόπουλος» (Ἐφημερίς ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 18)8)75) καὶ τὸν ὑποστηρίζει γράφων «Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Θεοφύλακτον Νανόπουλον, οὐδὲν λέγω ὅτι, εἶναι ἐξορίστος διὰ τὸν ζῆλον καὶ δὲν ἔλaine γόνυ πρὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, προσφέρων τὸν λιζανωτὸν τῆς δουλοπρεπειᾶς» (Ἐπιστολὴ ὑπ' ἀριθ. 198)19—8)1—9)1975). Φανερὴ εἶναι ἡ ἀπάτη τοῦ Σεβ(τ)ου Ἀκακίου εἰς βάρος τῶν Γ.Ο.Χ., διότι καίτοι ἐδήλωσεν ὅτι καλεῖ εἰς μετάνοιαν «... τοὺς συλλαβόντας τὴν καταστρεπτικὴν ταύτην ἰδέαν τοιούτων δημοσιευμάτων καὶ ἐπαναδρομὴν των εἰς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ὁδὸν τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων» (Ἐνυπόγραφος ἀνακοίνωσις Σεβ. Ἀκακίου εἰς ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΝ ΤΡΙΤΗΝ 26)8)75) τοὺς ἐγκωμιάζει. Ἐρωτῶ τοὺς ἀγαπητοὺς Γ.Ο.Χ. Εἰσήτησε δημοσίως μετάνοιαν ὁ Μοναχός Θεοφύλακτος Νανόπουλος; ΟΧΙ. Πῶς λοιπὸν μετὰ πάροδον 6 ἡμερῶν ἀπὸ τὰς 26)8)75, ὅποτε καὶ ἐκάλεσεν ὁ Σεβ(τ)ος Ἀκάκιος εἰς μετάνοιαν τοὺς

συλλαβόντας τὴν καταστρεπτικὴν ταύτην ἰδέαν τοιούτων δημοσιευμάτων, ἥτοι τὴν 1)9)75 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 198) 19-8)1-9)75 ἐγγράφου τοῦ τὸν ἐπαινεῖ. Δι' αὐτὸ λέγουμεν ὅτι ἡ δημοσιευθεῖσα ἀποδοκιμασία τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκακίου ἦτο ψεύτικη καὶ ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ ἡσυχάσῃ τοὺς Γ.Ο.Χ., ἐνῶ ὁ ἴδιος ἐμμένει εἰς τὸν ἐπιζήμιον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. σκοπὸν τοῦ.

Ἐὰν ληφθῶν ὑπ' ὄψιν αἱ δηλώσεις τοῦ Γ. Κασιφίτης μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς Καθάρσεως «Ὁ κ. Γ. Κασιφίτης ὅμως μέλος μιᾶς ἐπιτροπῆς καθάρσεως τῶν Γ.Ο.Χ., λέγει ὅτι τὸ θέμα ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ χεῖρα τῆς Συνόδου. Δὲν τὴν ἀφορᾷ ἀποκλειστικά. Ἡ ἐξουγιανσις τῶν Παλαισημερολογιτῶν ἀφορᾷ καὶ τὸ ποῖμνιον. Ἔτσι τὴν ζητοῦν ἐπίμονα ἀπειλώντας πὼς θὰ κατασύγουν οὐ δυναμικὰ πιέσεις, ἀν δὲν γίνῃ μέσα στοὺς δύο προσεχεῖς μῆνες» (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 18)8)75).

Ὁ συκοφαντικὸς ἀγὼν ἐναντίον τῶν Γ.Ο.Χ. δὲν ἔλαβε τέλος καὶ πρέπει ὅλοι οἱ Γ.Ο.Χ. νὰ εὐρίσκωνται ἐν ἀναμονῇ νέων ἐκτρώπων τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκακίου καὶ τὸ κυριώτερον, νὰ μὴ δίδουν πρὸς τὴν εἰς τὰς γενομένας ὑπ' αὐτοῦ ἐγγράφους ἀποδοκιμασίας διότι εἶναι ψευδεῖς.

Ὁ παρὼν ἀγὼν παρουσιάζει πρωτοφανεῖς καταστάσεις, διότι διεξάγεται διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου, ὃ ὁποῖος κάθε ἄλλο παρὰ χριστιανικὸς δύναται νὰ θεωρηθῇ. Εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος συνυπάρχουν πύρινα ἄρθρα διὰ τὴν ἡθικὴν κάθαρσιν τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ αἰσχυρὲς φωτογραφίαι. Ἡ Ἐφημερίς ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ἔπρεπε νὰ περάσῃ ἀπὸ Πνευματικὸ Κλίβανον, πρὶν ἀρχίσῃ νὰ δημοσιεύῃ τὰ ἐσωτερικὰ τῆς ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως. Ὁ Σεβ(τος) κ. Ἀκάκιος ὅμως παραθέλει ἡδελγημένα τὰς κορινθίους φωτογραφίας τῆς Ἐφημερίδος καὶ δι' ἐπιστολῆς, τοῦ πρὸς αὐτὴν ἐκφράζει τὴν ἀγάπην τοῦ «... κρίνομεν ἀστοχὸν καὶ ἄδικον τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ δημοσιεύματος ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ἈΛΛΑ ΑΓΑΠΗΤΗΣ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ...» (Ἐφημερίς ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 26)8)75).

Ἐὰν ὁ Σεβ(τος) Ἀκάκιος ἤθελε νὰ τηρήσῃ τοὺς ἱεροὺς κανόνας διὰ τοὺς ὁποίους λέγει ὅτι ἀγωνίζεται, ἔπρεπε σύμφωνα μὲ τὸν 100ὸν Κανόνα τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου νὰ ἀφαιρῇ τὸν διευθυντὴν τῆς ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ «Γὰς οὖν τὴν βρᾶσιν κατὰ τὴν ἐκτελεστικὴν γραφάς, εἴτε ἐν πίναξιν, εἴτε ἄλλως πὼς ἀνατιθεμένης, καὶ τὸν νῦν διαφθειρούσας, καὶ κινουσας πρὸς τὰς τῶν αἰσχυρῶν ἡδονῶν ὑπεκκαύσεις, οὐδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν οἰωδῆποτε τρόπῳ προστάσσομεν ἐγγχαράττεσθαι, εἰ δέ τις τοῦτο πράττειν ἐπιχειρήσῃ, ἀφορίζεσθαι» (Κανὼν Ρ' ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Ἐφημερίδος αὐτῆς, ἡ ὁποία δρᾷ ὡς ὄργανον ἡθικῆς διαφθορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ γίνῃ ἀγὼν διὰ τὴν κάθαρσιν τῆς Ἐκκλησίας;

Ἀρμονεῖτε Σεβασμιώτατε ἐπὶ ἐκ τῆς κορνείας γενναῖται ἡ ΑΦΟΒΙΑ ΘΕΟΥ; Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν σὰς κατηγορῶ καὶ διὰ δημοσίαν ἐπιδοκιμασίαν τῶν ὀργάνων (Αἱ Ἐφημερίδες ἦσαν βασικῶς δύο ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ καὶ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ) τῆς ἡθικῆς διαφθορᾶς. Τέλος

Σεβασμιώτατε κ. Ἀκάκιε τὸ ὅλον ἔργον σας εἶναι ἡ δημιουργία σκανδάλων καὶ δι' αὐτῶν ἡ συνεχὴς ἀναταραχὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ καλὰ θὰ κάνουν οἱ Γ.Ο.Χ. νὰ σὰς προσέχουν, ὡς ἐχθρὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀδίστακτον καὶ ἀμετανόητον. Οὐδὲν ἀπομένει ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ σὰς ὑπενθυμίσω τὰ λόγια τῆς Ἁγίας Γραφῆς «Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, μηδὲ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου» (Ἐκκλησιαστής).

Ἐν Ἀγίῳ Ὅρει τῇ 15)10)75

ΣΙΜΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ
ΚΕΛΛΙΟΝ ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρασι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΑΙ — ΕΚΔΟΣΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

Πρόεδρος

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 626.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

Διευθυντῆς συντάξεως

Ἀρχιμ. Εὐγένιος Στεργιογιάννης

Κέλυγος 32 — Ἀθήναι 147

Προεστώμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικῶν:	Ἐξάμηρος δρασμῶς	40
»	Ἐτησίᾳ	70
Ἐξωτερικῶν:	Ἐξάμηρος δαλλάρια	4
»	Ἐτησίᾳ	7
	Ἰνδὴ φανταῖ δρασ.	4.—

Χριστουγεννιάτιμοι

Στοχασμοί

«Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται. Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου». (Ζήτηι Μηναῖον Δεκεμβρίου, εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, μετὰ τὸ "Ἅγιον Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου).

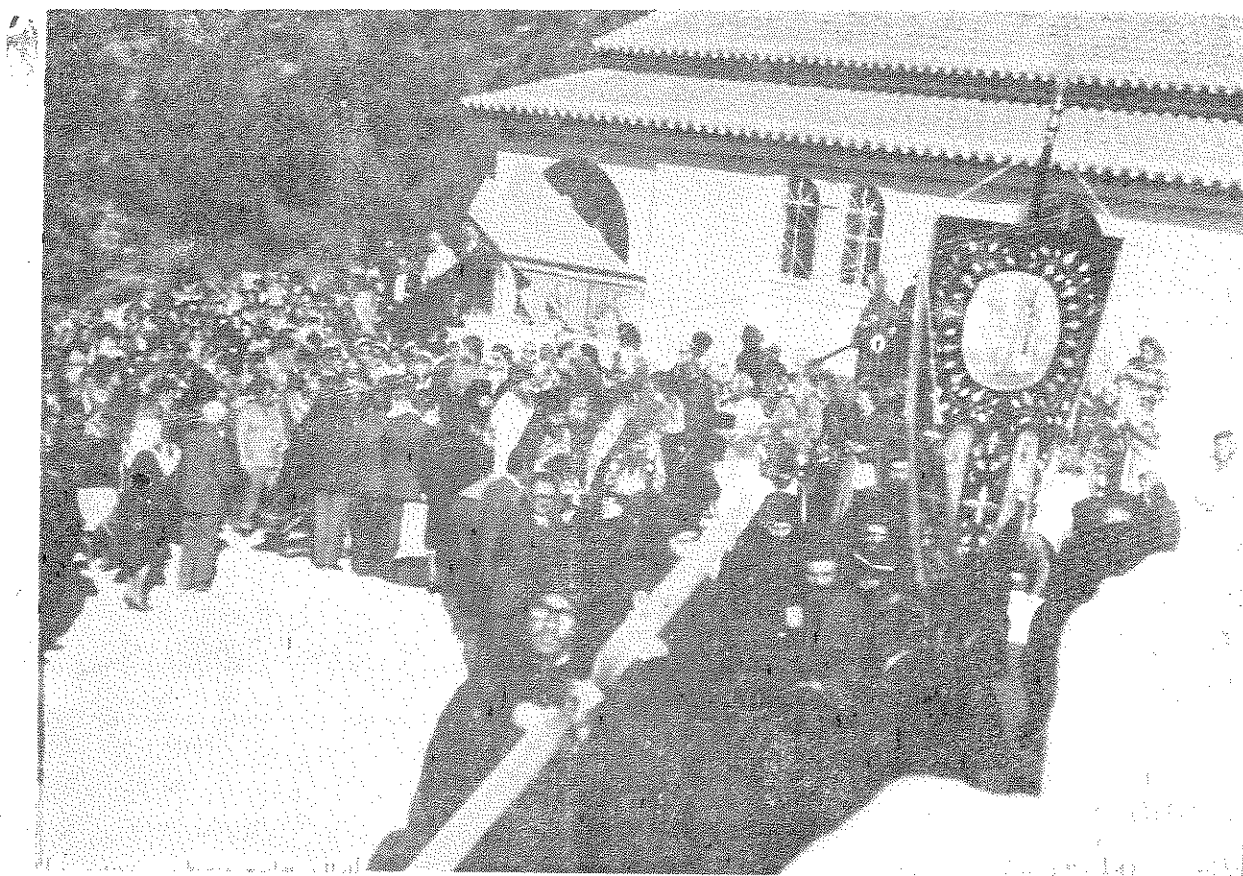
Βαθὺ σκοτάδι ἔχει ἀπλωθῇ παντοῦ (πολλοὺς αἰῶνες πρὶν ἀπὸ σήμερον). Τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα, τοῦ ὁποῖου ἡ αἰτία ἔχει καλύψει ὅλην τὴν γῆν, θαρραίνει τὰ ἀνθρώπινα στήθη καὶ τῆς σωτηρίας ἢ ἐλπίδα σὺν μακρινὸς ἀπόηχος καταλαγιάζει τὴν ἀνθρώπινην σκέψιν.

Προσμένει ἡ ἀνθρωπότης νὰ συμπληρωθῇ τὸ κενὸν τῆς ψυχῆς της ἀπὸ ἀγάπην, ποὺ ἀπὸ καιρὸν, χρόνια πολλά τώρα, τὴν ἔχει μαρᾶνει ἡ ἁμαρτία, ποὺ τὴν κρατᾷ αἰχμάλωτον, μακριὰ ἀπὸ τὴν σκέψιν καὶ τὴν εὐλο-

γίαν τοῦ Θεοῦ. Πιστεύει ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἐλπίζει εἰς τὸν Θεὸν καὶ δημιουργὸν της. Ἡ φιλανθρωπία Του, πιστεύει πῶς θὰ νικήσῃ τῆς θείας δικαιοσύνης Του, τὸ βαρὺ τίμημα τῆς παρακοῆς καὶ ἡ λύτρωσις καὶ ἡ σωτηρία θὰ γίνουιν πραγματικότης.

Πέρασαν αἰῶνες ἀπὸ τότε, ποὺ δὲν κατώρθωσαν νὰ στήσουν τῆς προσμονῆς τὴν ἐλπίδα, τῆς χαρᾶς τὸ μήνυμα, τὸ μέγα, τὸ σωτήριο καὶ εὐεργετικόν. Πολλὰς γενεὰς ἀφῆσαν τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον, μὲ χαραγμένην εἰς τὸ πρόσωπον τὴν ἐλπίδα, ἡ ὁποία δὲν κατώρθωσε, χρόνια τώρα, νὰ κάμῃ τὸ ὄνειρον, τῆς προσμονῆς τὴν ἐλπίδα, πραγματικότητα ἐλπιδοφόρον...

«Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται...». Τὸ

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυριανοῦ καὶ Ἰουδίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

κοσμοσωτήριον· μήνυμα, ή ανθρώπινη είς τό πέραςμα των αιώνων προσδοκία ή μεγάλη εουλή του Θεού. Ξαφνικά, άπρόσμενα, χωρίς προσδοκίησιν, μία χειμωνιάτικη ήσυχη ασπρόφεγγη νύκτα, στάθηκε άρρομή και φεγγαρόβόλησαν ό τόπος και συγκίνησαν ανθρώπινες καρδιές και μία μικρή ταραχή χαράς προμήνυμα, τάραξε την παγερή εκείνη νύκτα τά ανθρώπινα πρόσωπα. Μία μελωδία που δέν ήταν δυνατόν νά ελαίνη από σαρκικά ανθρώπινα χείλη, αλλά από ούράνια στόματα, φανέρωνε πώς κάποιο σημαντικόν γεγονός πραγματοποιήθηκε, την νύκτα εκείνην την παγερή και σκοτεινή και φεγγαρόβόλα όμως τώρα. Ένα παράξενον φωτεινόν αστέρι, ξεκινούσε από τον ούρανό, έξθανεν έως την γήν και σέ ένα σημείον φεγγαρόβόλησαν εκεί ό τόπος. Εκεί, είς τον τόπον εκείνον, ήταν ένα πτωχικόν φωτολουσμένον σπήλαιον και έντός αυτού μία φάνη άλλων· μία νεαρά κόρη, μέ χαρκαμένα είς τό πρόσωπόν της την σερνότητα, την άγνότητα και την εύγνωμοσύνην διά την μεγάλην και πρωτοφανή τιμήν που της δόθηκε μέ τό άγγελικόν μήνυμα, κατά τον Εωαγγελισμόν της, της Παρθένου και Μητέρας του Θεού, του Σωτήρος Χριστού κατά σάρκα· ένα όρέφος που είς τό πρόσωπόν του άκτι-

νοβολούσεν ή ανταύγεια της καλώσύνης και ακόμη κά- τι τό παράδοξον προσερχόμενον από υπερκόσμιον δύναμιν· ένας γηρασμένος άνδρας που παρέστηκε είς την ράβδον του άκοιμισμένου, σύντροφος μαζί μέ τά άλλα ζώα είς την μικρήν οικογένειαν.

Αυτό τό παράξενον και άνερμήνευτον θέαμα την εποχήν εκείνην, αντίκρυσαν πρώτοι οι ποιμένες, οι ό- ποιόι έτρεξαν προς τά εκεί και άκουσαν τον άγγελικόν ύμνον της θείας ενανθρωπήσεως: «Δόξα έν ύψίστοις Θεώ και επί γής ειρήνη, έν άνθρωποις εύδοκία», (Λουκά, Κεφάλαιον 2, στίχος 14), και πρώτοι έφεραν είς την οικουμένην τό μήνυμα της χαράς, που είχε ιάν άποτέλεσμα την λύτρωσιν και την σωτηρίαν του ανθρώπου, τό όποιον και πληροφορήθηκαν κατάπληκτοι άπό τά άγγελικά χείλη: «Ίδέσθη ύμίν σήμερον Σωτήρ». (Λουκά Κεφαλ. 2, στιχ. 11).

Χαρούμενο τό άγγελμα, την εύλογημένη εκείνη νύκτα της γενήσεως κατά σάρκα του Σωτήρος και Αυτρωτού, την Χριστουγεννιάτικη νύκτα, ή όποία στά- θηκε ή άφετηρία διά μίαν καινούργια ζωήν προσφερομέ- νην είς τον άνθρωπον τον αϊχμάλωτον της άμαρτίας, και ό εύλογημένος δρόμος της Χριστιανικής πορείας.

Στιγμιότυπον από την λιτάνευσιν της Άγίας Εικόνας Έξωθεν του νεοδημίτου Ίερού Ναού των Ά- γίων. Η κοσμοσυρροή έφέτος, παρά τας δημοσιεύσεις είς βάρος των Ίερών ήρώων Μονών, υπήρξε πρωτοφανής. Ούτως, ό εύσεβής λαός ήρώων διά της παρουσίας του διέφευγε τας άνωποσιτάτους δια- βολάς και συκοφαντίας.

Εἰς τὴν ἄσσημον μέχρι τότε πόλιν τῆς Βηθλεὲμ, ἐνδοξον καὶ ἁγίαν σήμερον, πραγματοποιήθηκε ἡ μεγάλη βουλὴ τῆς θείας δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ εἰς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ, «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί». (Α' Τιμοθ. Κεφαλ. 3, στίχος 16). Ἐκεῖ εἰς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ, τὸν τόπον τῆς θείας συγκαταβάσεως: «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», (Ἰωάννου, Κεφαλ. 1, στίχος 14).

Τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ εἶναι πραγματικὰ ἀπὸ τότε ὁ ὁλόφωτος οὐρανὸς ποὺ δέχθηκε σὰν θεῖον ἔρφος τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου Ἰησοῦν Χριστόν. Χερουθικός θρόνος, ἡ Παναγία Παρθένης Μαρία, ἡ ἄσπιλος καὶ ἀμόλυντος κόρη τῆς Ναζαρέτ, ποὺ κράτησε εἰς τὴν κοιλίαν τῆς τὸν Βασιλέα τῆς Δόξης· ἡ Φάτις, ὁ εὐλογημένος τόπος ποὺ δέχθηκε, σὰν εἰς ἀγκάλην, τὸ ἀναπαυθὲν ὁ ἀχώρητος καὶ παντοδύναμος Θεός.

Ἡ Βηθλεὲμ, τὸ Σπήλαιον, ἡ Φάτις, σταθμοὶ καὶ ἱερὰ ὁρόσημα ἀνεπανάληπτα ἀνεδείχθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Φωτεινοὶ φάροι οἱ ὅποιοι ἐξηγήσαν καὶ θὰ ὁδηγοῦν εἰς τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων εὐλαβεῖς προσκυνητάς, εἰς τὸ ἀθάνατον σημεῖον — μνημεῖον, ἐκεῖ ὅπου τὸ πρῶτον ἀντήχησε τὸ κοσμοσωτήριον μήνυμα, «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ».

Ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἀδύναμος ὅπως συλλάβῃ καὶ κατανοήσῃ ἀπόλυτα, τὸ θεῖον καὶ μέγα μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας καὶ συγκαταβάσεως τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος μὲ κίνητρον τὴν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην Του, «ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε». (Β' Κορινθίους, Κεφαλ. 8, στίχος 9), ἔλαβε δούλου μορφήν, τὴν ἀνθρωπίνην πτωχείαν ἄνευ ἁμαρτίας μὲ τὸν πλούτον τῆς ἀπείρου θεότητος, διὰ νὰ πλουτίσῃ τὸν ἄνθρωπον, τὸν πτωχὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, μὲ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀγάπης, μὲ τὴν ἐντυχίαν καὶ τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀπὸ τοῦς θησαυροῦς ποὺ ἔχει Ἐκεῖνος, ὁ Λυτὸς τῆς τοῦ κόσμου Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀναφέρει εἰς τὸν προηγηθέντα στίχον τῆς Β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς του ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος...

Καὶ πάλιν σήμερον ἀντηχεῖ ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ, τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου: «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ». Ἀνθρώπε, εἰς τὸ προσκλητήριον τοῦτο τὸ θεῖον καὶ σωτήριον, ἀνέβη τὸ σπήλαιον τῆς ψυχῆς σου, νὰ ἔλθῃ νὰ κατοικήσῃ ὁ Κύριος καὶ Λυτρωτὴς καὶ εἰς τὴν φάτιν τῆς συνειδήσεώς σου νὰ ἀναπαυθῇ ὁ φωτοδότης καὶ ζωοδότης Ἰησοῦς Χριστός, διὰ νὰ σὲ στηρίξῃ, νὰ σὲ καθαρίσῃ, νὰ σὲ φωτίσῃ, νὰ σὲ καθοδηγήσῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ μὲ καθαράν τὴν διάνοιαν καὶ τὴν γλῶσσαν ἀκατάκριτον νὰ ψάλλῃς καὶ σὺ ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι ἔψαλιν εἰς τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ὑμνογραφία ἡ πνευματοφόρος, μὲ τὴν πνευματοκίνητον γραφίδα τοῦ ἱεροῦ Ὑμνογράφου, σκιαγραφεῖ καὶ παρουσιάζει τὴν ἁγίαν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, θαυμασίαν τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου καὶ κοσμοσωτήριου γεγονότος, μὲ ἔντονον τὸν χαρακτήρα τῶν ἀντιθέσεων: θεία ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ συγκατάβασις μὲ τὴν μορφήν τοῦ δούλου, τοῦ παντοδυνάμου

Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ἡ ἄγνωστος μέχρι τότε κόρη τῆς Ναζαρέτ, ἡ Παρθένης Μαρία, Μητέρα τοῦ Θεοῦ· ἡ Βηθλεὲμ, τὸ Σπήλαιον, ἡ Φάτις, ἡ ἐπίγειος πατρίδα, ἡ κατοικία καὶ ἡ ἀναπαύσις τοῦ ἀχωρήτου Θεοῦ. Καὶ μὲ τὴν πλουσίαν καὶ ἐμπνευσμένην ταύτην εἰκόνα, τῶν υπερφυσικῶν γεγονότων καὶ ἀντιθέσεων, σὰν προσκλητήριον ἡ μητέρα ἡμῶν Ἐκκλησία προσκαλεῖ πάντας ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς, εἰς πανευφρόσυνον συναγεμὸν, πρὸς πληροφориαν καὶ εὐρυστομίαν. Οἱ ὕμνοι, οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦν φανερώνουν καὶ παρουσιάζουν ζωταντὴν τὴν εἰκόνα ταύτην μετὰ τῶν παρατηρουμένων ἀντιθέσεων: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ. εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένης οὐρανὸν πλατυτέρα ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις» καὶ ταπεινὸς ὤφωσας, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας: Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ». «Ἡ Παρθένης σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίπτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρων ὁδοποροῦσι δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός». «Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουθικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτιν χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός» ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν». (Ζήτει ἅπαντα εἰς τὸ Μηναῖον Δεκεμβρίου καὶ εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων· τὸ πρῶτον μὲν εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὸ Κοιτάκιον τῆς ἐορτῆς, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸν Εὐμὸν τῆς θ' ὥδης τοῦ πρώτου Κανόνος τῆς ἐορτῆς).

Πραγματικὰ κατόρθωμα καὶ εὐτύχημα πολὺ μεγάλο εἶναι διὰ κάθε ἀνθρωπίνην χριστιανικὴν ψυχὴ νὰ ἐννοήσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς θείας προνοίας, τῆς φιλανθρωπίας καὶ συγκαταβάσεως τοῦ Κυρίου τὸ μέγεθος, καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς, εὐχαριστοῦσα τὸν Θεὸν διὰ τὰς πολλὰς Του εὐεργεσίας φάλλουσα μετὰ εὐγνωμοσύνης: «Τὰ σύμπαντα ἡμέραν, χαρὰς πληροῦνται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου».

Ἀνθρώπε ὁδοιπὸς τῆς ζωῆς, ὁ Σωτὴρ καὶ Λυτρωτὴς κατέβηκε εἰς τὴν γῆν, ὁ ἐνανθρωπήσας παντοδύναμος καὶ ἐλευθερωτὴς Θεός, νὰ σκοπίσῃ παντοῦ σὰν καλὸς γεωργὸς τὸν σπόρον τῆς σωτηρίας. Καλεῖσαι καὶ σὺ, μὲ τοὺς συνανθρώπους σου, νὰ περάσῃς τὴν γέφυραν τῆς ἐλευθερίας, νὰ συναντήσῃς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, νὰ γίνῃς μέτοχος τῆς θείας καὶ σωτηρίου δωρεᾶς, νὰ λάβῃς τὴν εὐλογίαν Του καὶ τὴν θείαν Του δύναμιν ἐνισχυμένους, νὰ ἀποτελέσῃς μὲ τοὺς πολλοὺς ἄλλους μαζί τὸ ἐκλεκτὸν γεωργίον, τοὺς ἐργάτας τῆς ἀληθείας, τῆς εὐσεβείας τὸ πολίτευμα, τῆς ἀρετῆς τὸ θεμέλιον, τὴν οὐράνιον ἐπὶ γῆς πολιτείαν· καὶ πάντα ταῦτα εἰς ἐκδήλωσιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Κύριον.

Κατὰ τὴν σεβασμίαν ἡμέραν τῆς θείας Του ἐνανθρωπήσεως, ὡς ἐπίσης καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τῆς οὐρανίου δωρεᾶς ταύτης, τῆς εὐγνωμονούσης καρδίας, διὰ τῶν χειλέων ἐκδηλουμένης, νὰ καταξιώσῃ πάντας ἡμᾶς, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὁ Πανάγαθος Θεός καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου Ἰησοῦς Χριστός. Ἀμήν.

Ἀριστείδης Σ. Καρβελάς

Χριστούγεννα 1975

Ποιοι οί ευνοφάνται ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων «Παλαιομερολογιτῶν»

Κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐφημερίδες νινές, αἱ-
τινες διευθύνονται καὶ γράφονται, υποτίθεται, ἀπὸ Χρι-
στιανούς καὶ Ἑλλήνας, ἐξαιρέτως δὲ μία ἀπογευματι-
νὴ, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς «ἡ ἐφημερίς τῶν ὀφθαλ-
μοπόρων» (διότι οἱ τέτοιοι τὴν ἀγοράζουν καὶ... ἐντυ-
φούν εἰς αὐτήν), διασπείρουν ἐδελυράς συκοφαντίας εἰς
ἔαρος ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων «Παλαιομερολογιτῶν»,
οὐχὶ ἄνευ καταχθονίου σκοποῦ. Καὶ σκοπὸς τῶν εἶναι ἡ
μὲ αὐτὸν τὸν ἀνήθικον καὶ κακωντροχὴ καὶ ἀνίχνιστον
τρόπον δυσφήμισης τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος τῆς Ὀρθοδοξί-
ας, κατευθυνομένη ὑποχθονίᾳ ὑπὸ σκοτεινὰν-θρόνων.
Διερωτώμεθα, ἂν αὐτοὶ οἱ ἀντλουῦντες ἀπὸ τὰ «μαζέμα-
τα» τῶν τριόδων, ἠρεύνοντες καὶ εὗρον τὰ ἰδικὰ τῶν καὶ
τὰ τῆς νεομερολογιτικῆς ἐκκλησίας τῶν καὶ οὕτως εἰ-
σεπήδησαν καὶ εἰς τὰς ξένας αὐλάς. Ἄς ἔλθουν πρῶ-
τον εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὴν χριστιανικὴν ἡ-
θικὴν οἱ μὲ προκατάληψιν καὶ «σκοπὸν ὠρισμένον» ἐ-
φειρίσκοντες συκοφαντίας καὶ κατόπιν νὰ ἐπαγγέλλων-
ται θρασείως τοὺς «ἡθικοὺς».

Κάτι πού εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἐχουν ἐθνικὴν
καὶ ὀρθόδοξον συνείδησιν καὶ εἶναι προαγωγοὶ τῆς
ἡθικότητος οἱ πλάττοντες κατ' ἡμῶν συκοφαντίας; Ἐκ
τούτου δεικνύεται ἡ «εἰλικρινεία» των! Πῶς τολμοῦν οἱ
φαῦλοι αὐτοὶ ἔμποροι τοῦ Τύπου νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἡθι-
κῆς, ὅταν αἱ ἐφημερίδες των εἶναι ὁ χειρότερος προα-
γωγὸς τῆς πορνείας; Πῶσον ἐφημερίδων οἱ ἰδιοκτῆται
εἶναι ἡθικοί, οἱ ὁποῖοι δηλαδὴ δὲν προωθοῦν τὴν πορ-
νογραφίαν; Ἡ κοινὴ γνώμη ἐλέπει καὶ γνωρίζει τὴν ἀ-
λήθειαν. Λοιπὸν ἂς μὴ θρασύνεται ὁ ἀνήθικος νὰ ὁμιλῇ
περὶ ἡθικῆς καὶ ἂς καταπῇ τὴν γλώσσάν του. Γνωρί-
ζετε, ἀδελφοί, ὅτι ὅταν αἱ ἐφημερίδες ἀναζητοῦν κάθε
ἡμέραν νὰ ἐξεύρουν γυμνάς πόρνας καὶ ἀνῆθικα ἀνα-
γνώσματα διὰ νὰ εἰσαγάγουν εἰς τὰς στήλας των, κα-
ταρρίπτουν τὰ ἐπίπεδα τῆς οἰκογενειακῆς καὶ ἐθνικῆς
ἡθικῆς καὶ μετατρέπουν τὸ Ἔθνος μας εἰς Σάδομα καὶ
Γόμορρα; Χρὶν δεκαρολογίας αὐτοὶ οἱ ἀθεόφοβοι, τέσ-
σαρες ἡ πέντε ἔμποροι τοῦ Τύπου διασημίζον τὰς Ἀ-
μερικανικὰς — δηλαδὴ ἐβραϊκὰς — πορνογραφικὰς ται-
νίας μὲ ἀνωμάλους τύπους καὶ πᾶσαν αἰσχρότητα, πί-
νουν δηλαδὴ τὸ ἡθικὸν αἷμα τοῦ Ἔθνους καὶ καταστρέ-
φουν τὴν ἐλληνικὴν οἰκογένειαν, τὴν φυγὴν, τὸ ἐθνικὸν
μας μεγαλεῖον. Κατὰ τινὰς δὲ πληροφορίας, αἱ κατ'
ἡμῶν θρασυνόμεναι ἐφημερίδες ἐξηγοράσθησαν δι' ἑκα-
τοντάδων ἑκατομμυρίων ὑπὸ τοῦ ἐβραίου ἐκδότης τῆς ἐ-
φημερίδος «Χουριέτ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄν ὁ Θεὸς μᾶς καταστρέψῃ, διὰ τὸ ὅτι ἡ ὠραία
Ὀρθόδοξος Ἑλλάδα μας μετετρέπη εἰς Σάδομα καὶ
Γόμορρα, πρῶτοι αἴτιοι εἶναι αὐτοὶ οἱ διεφθαρμένοι ἰδιο-
κτῆται ἐφημερίδων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰς τὴν ἐξουσίαν των
καὶ πορνογραφικὰ περιοδικὰ, πού γυρεύουν νὰ εὗρον τὰ
πλέον πεπορωμένα γυναικάρια νὰ τὰ ξεγυμνώσουν, διὰ

νὰ διαφθείρουν αὐτὸ τὸ ἄγιον Ἔθνος, νὰ τὸ ὑπονομεύ-
σουν, διὰ νὰ γίνῃ λαΐα τοῦ πρώτου ἐχθροῦ. Ὑπάρχουν
καὶ τὰ ἄλλα μυστικά, πού δὲν ἔρχονται εἰς τὴν ἐπιφά-
νειαν. Γνωρίζετε μήπως, ὅτι διὰ τὰ πορνογραφικὰ περι-
οδικὰ ὑπάρχει νόμος πού τοὺς παρέχει χάρτην ἀφορολό-
γητον πρὸς 15—17 δραχμὰς τὸ κιλόν, διὰ νὰ διαφθεί-
ρουν εὐκολώτερα καὶ γρηγορώτερα τὸ Ἔθνος, ἐνῶ
διὰ τὰ χριστιανικὰ βιβλία ἀγοράζεται φορολογημένος
χάρτης πρὸς 40—50 δραχμὰς, διὰ νὰ μὴ δύνανται νὰ
ἀντιμετωπίσουν τὰ πορνογραφικὰ περιοδικὰ; Καθ' ἓνα
ἂς ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνας του καὶ συνεργήσῃ εἰς τὴν ἀνα-
σχυσιν τοῦ κακοῦ. Προσφάτως, ὁ Πρόεδρος τοῦ «Ὀρ-
γανισμοῦ προλήψεως τοῦ ἐγγλήματος», ὅστις «ζητεῖ συμ-
παράστασιν», εἶπεν ὅτι: «Εἶναι τρομακτικὸς ὁ κίνδυνος
καὶ θὰ ἔχωμεν ὁλέθρια ἀποτελέσματα, ὅσον ἀφορᾷ εἰς
τὴν ἐξάπλωσιν τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἐγκληματικότη-
τος εἰς τὴν Ἑλλάδα, μὲ ὅλως ἰδιαιτέραν αὐξησιν τῶν
ναρκωτικῶν, ἐξ αἰτίας τῆς παρατηρουμένης ἀποχαλι-
νώσεως τῆς κυκλοφορίας ἀσέμνων ἐντύπων καὶ θεαμά-
των».

Αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ πορνογραφικὰ περιοδικὰ, τὰ
ὁποῖα δολοφονοῦν πνευματικῶς καὶ δηλητηριάζουν τὴν
φυγὴν τοῦ Ἔθνους κακῶς, δυστυχῶς, ἀποτελοῦν ἰδιο-
τικὰς ἐπιχειρήσεις διὰ ν' ἀπομυζοῦν τὸ ψυχικὸν αἷμα
καὶ ἐκμεταλλεύωνται τὰ αἰσγρὰ πάθη, χάριν αἰσχροῦ
κερδους. Καὶ ἐὰν εἰς ὑπουργὸς ἐπιχειρήσῃ πρὸς σωτη-
ρίαν τοῦ Ἔθνους νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς πορνογράφους, αὐτοὶ
οἱ ἄθλιοι ψυχοκτόνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀρμόζει ἐκτέλε-
σις, θ' ἀρχίσουν τοιαύτην σατανικὴν προπαγάνδαν, πού
θὰ χάσῃ τὴν δουλειά του. Πρὸ τίνος, ὅταν ἀνέλαβεν ἑ-
νας ὑπουργὸς καὶ εἶπεν ὅτι ὁ Τύπος κατήντησε πορνο-
γραφία καὶ τὸν ἐχαράκτηρισεν ὡς «κίτρινον τύπον», τοῦ
ἤγειραν οἱ πορνογράφοι τοιοῦτον πόλεμον διὰ τῶν ἐφη-
μερίδων, ὥστε ὁ δυστυχὴς νὰ ὑπάγῃ μὲ τὸ μέρος των.

Ἀδελφοί, ξυπνήστε! Πρὸς Θεοῦ, τὸ Ἔθνος ὀδη-
γεῖται εἰς πνευματικὸν χάος καὶ εἰς θάνατον ἀπὸ τοὺς
4—5 αὐτοὺς προδότας τοῦ Ἔθνους καὶ οὐδείς ἐκτὸς
ἡμῶν ἀνέλαβε μέχρι στιγμῆς νὰ τοὺς στιγματίσῃ. Πρέ-
πει νὰ τεθῇ εἰμώτρον εἰς τοὺς ἐμπόρους αὐτοὺς τοῦ ψυ-
χικοῦ θανάτου. Ἀδελφοί, ἂς ἐξυπνισθῶμεν τὸ Ἔθνος
ὠθεῖται εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρηνοῦ. Ἄς προσεξωμεν
καὶ ἂς φοβηθῶμεν τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ. Ἄς ἄρῃ ἡ
Κυβέρνησις τὴν ἀτέλειαν χάρτου ἀπὸ τοὺς πορνογρά-
φους, ἂς τοὺς διώξῃ καὶ ἂς ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἐμπόρους
τοῦ Τύπου τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προστατεύουν τὸ μέλλον
τῆς ἐλληνικῆς οἰκογενείας ἀπὸ τὸν ἐκφυλισμὸν. Ἄς ἐ-
πιδιωχθῇ δέ, ὅπως ὁ Τύπος περιέλθῃ εἰς χεῖρας Ὀρ-
γανισμῶν ἄνευ ἰδιωτικῶν κερδῶν, διὰ νὰ μὴ γίνεται αἰσ-
γρὰ ἐκμετάλλευσις τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν καὶ προ-
δίδεται ἡ τιμὴ καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος διὰ τὰ
τριάκοντα ἀργύρια.

Διὰ τὰ ἀργύρια τῆς προδοσίας πωλοῦν οἱ ἐμπορεύμενοι τὸν Τύπον εἰς τὸν Σιωνισμόν. Πλεῖσται ἐφημερίδας, κάθε Κυριακὴν, παραθέτουν «ἐφημερίδας» τοῦ Εὐαγγελίου, ποῦ γίνεται ἀπὸ Ἀμερικανούς «εὐαγγελικούς» αἰρετικούς. Δηλαδή, κατ' ἐνέργειαν τῶν αἰρετικών τούτων, οἱ ὁποῖοι διοικῶνται ἀπὸ ἐβραϊσμάτων — καὶ καθόλου παράξενον ἀπὸ μεταμορφωμένους ἐβραίους — δὲν θέτουν εἰς τὰς στήλας τῶν ὀρθόδοξον ἐξηγήσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ αἰρετικὴν! Τί ἐνδιαφέρονται νὰ μᾶς ἐξηγήσουν οἱ αἰρετικοὶ τὸ Εὐαγγέλιόν μας; Ἀδελφοί, μὴ ἀγοράζετε ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ μὲ αἰρετικὰς ἐξηγήσεις τῶν Εὐαγγελίων μας.

Ἄς διεγερθῶμεν, ἀδελφοί! Ὁ Σιωνισμὸς κρύπτεται πίσω ἀπὸ ὅλα αὐτά, πίσω ἀπὸ πᾶσαν ξένην κίνησιν καὶ νεοφανῇ αἰδεολογίᾳ, ποῦ λυμνίνεται τὸ ἔθνος μας. Λόγου χάριν, οἱ «ἰσχωβάδες» ἀντελήφθημεν ποῖον «ἔργον» ἐπιτελοῦν. Αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν συνέχισιν τῆς οργανώσεως, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν οἱ Ἑβραῖοι τὸ 1897, διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ τώρα ἐπιζητοῦν νὰ κατακτήσουν ὁλόκληρον τὸν κόσμον! Οἱ ἰσχωβάδες αὐτοὶ κρῶζουν, νὰ παραδώσωμεν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν ἐρχομένην Θεοκρατικὴν κυβέρνησιν, ποῦ θὰ γίνῃ εἰς τὸ «Ἰσραήλ». Αὐτοὶ θεωροῦν καὶ ἀσχημονοῦν εἰς ἑαυτοὺς τῆς Σημαίας τοῦ ἔθνους, τὴν ὁποίαν ὑερίζουν ὡς «παλιοκυρέλαι» καὶ ξερνοῦν συνθήματα ἁμῶν προδοτῶν: κάτω ἡ ὑπεράσπισις τῆς Πατριδος καὶ τὰ ὅπλα, κάτω αἱ κυβερνήσεις καὶ πᾶσα ἀρχὴ καὶ τάξις, διότι εἶναι τοῦ σατανᾶ, κλπ. Ποία εἶναι αὕτη «ἡ Θεοκρατικὴ κυβέρνησις», περὶ τῆς ὁποίας τοὺς ἐδίδαξεν ὁ ἐβραῖος ἀρχηγὸς τῶν Κ. Ρώσσελ ἀπὸ τὸ 1874 καὶ ὁ νῦν ἐβραῖος ἀρχηγὸς τῶν Ναθαναὴλ Κνὼρ; Ποία ἄλλη ἀπὸ τὴν ἐβραϊκὴν, τὴν ὁποίαν ἐντατικῶς καὶ ὑπόβλως ἐτοιμάζουν οἱ ἐβραῖοι διὰ μέσου τῆς μασωνίας καὶ ἄλλων 120 περίπου σκοτεινῶν οργανώσεων; Εἰς αὐτάς ἔχουν περιλάθει ὅλους τοὺς «ἰσχυροὺς» τῆς γῆς, σχεδὸν κάθε Ἀμερικανὸν ἔμπορον, πολιτικόν, δανουμένον καὶ τὸ αὐτὸ γίνεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὡς ἀκριβῶς «ἰσχεδιάσαν» τὰ λεγόμενα «Πρωτόκολλα τῶν σοφῶν τῆς Σιών» (δηλ. τῶν μυστικῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἐβραϊσμοῦ). Τὸ ἐβλίσθη αὐτό, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς χριστιανικὰ ἐβλίστωμα, μάλιστα δὲ ἐκδόθη τρέχουν οἱ ἐβραῖοι νὰ τὸ ἀγοράσουν καὶ τὸ ἐξαφανίσουν, ἐξηγῶν λεπτομερέστατα ὅλα ὅσα γίνονται ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν πρὸς διαφύραν τοῦ ἔθνους μας καὶ ὅσα ἐφευρίσκονται καθ' ἡμέραν, ποῦ ἂν τὰ ἀκούσετε θὰ φρίξετε.

Τοῦ καταχθονίου αὐτοῦ Σιωνισμοῦ, τοῦ μισανθρώπου ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωπότητος κατέστησαν εὐελεῆ ὄργανα οἱ προδοταὶ αὐτοὶ ἔμποροι τοῦ Τύπου. Καὶ τοῦτο τὸ ἐκκλησιαστικόν, ὅπερ πολλὰ ὑπονοεῖ: Λίαν προσφάτως ὁ Ο.Π.Ε. διὰ φήφων 70 ἔναντι 29 καὶ 27 ἀποχῶν ἐκρίνε τὸν Σιωνισμόν ὡς «κακοποιὸν στοιχείον». Ἀλλ' ἐχθρὸς ἔγινε πάταχος, αἱ δὲ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες οὔτε κἀν τὸ ἐσημείωσαν! Ἰπ' αὐτῶν τῶν καταχθονίων κατευθύνεται ὁ καθ' ἡμῶν συσκοφαντικὸς πόλεμος καὶ αὐτῶν γίνονται ψυχροκτόνα καὶ ἐδονοκτόνα ὄργανα ἔμποροι ἐφημερίδων ὀνομαζόμενοι «χριστιανοὶ» καὶ «Ἕλληες»! Αἰσχος!

Ὁρθόδοξοι «Παλαισημερολογίται»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Μάρκου Χανιώτου, τῆς ἐν Πάρῳ Μονῆς τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, ἐξεδόθη ἐπιμελῶς ἐκτυπωμένον καὶ ἐκ τριακοσίων καὶ πλέον σελίδων βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Ἡμερολογιακὸν ὁρίσμα». Ἀπὸ τῶν πρώτων σελίδων, ὁ ἀναγνώστης πείθεται ὅτι ὁ συγγραφεὺς διαφωνεῖ πρὸς τὴν καθιέρωσιν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου. Μὲ θερμὴν πίστιν καὶ γνώσιν τῶν θρησκευτικῶν πραγμάτων οὐχὶ συνήθη, ὁ ἱερωμένος συγγραφεὺς ἐξισορεῖ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ ὁρίσμα τοῦτο, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ φανατικῶς πολλὰς διαφαίνεται, ἀλλὰ καὶ ἀκράδαντος προσήλωσις εἰς τὰ θέσμις τῆς Ὁρθοδόξιας (Ἀθῆναι 1975).

Ἀναδημοσιεύομεν ἀντιτῶν τὸ εὐμενὲς ἐκδόμα τῆς ἐγκρίτου καὶ κατὰ πάντα Ἐθνικοφρόνου ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος «Ἑστία», διὰ τὸ ἀναγνωστικὸν καὶ κατὰ πάντα ὀρθόδοξον περιεχόμενον τοῦ ἀνωτέρω βιβλίου τοῦ παλαιμάκου ἀγωνιστοῦ ὑπὲρ τῆς Πατρὸς πίστεως καὶ εὐσεβείας π. Μάρκου Χανιώτη.

Ὁμολογοῦμεν δὲ χάριτας καὶ εὐχαριστίας εἰς τὸν ἐν Καναδᾷ ἐφημέριον Πανοσιώτατον Βίκτωρα Τσέτσερν τὸν οἰουδαίως συνεργήσαντα εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν τοῦ ἐν Λόγῳ βιβλίου, διὰ τοῦ ὁποῖου καθορίζεται ὅποια εἶναι ἡ ὕψιστη σημασία τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ διασαφηνίζεται πληρεστάτα τὸ περιεχόμενον τοῦ πιστεύου τοῦ Ἁγίου ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ τοῦ οἰοῦμένου ἡμῶν Ποιμενάρχου Κυροῦ Χρυσοστόμου πρώην Φλωρίνης.

Ἐπίσης κατὰ καθήκον ἱερὸν ἀναφέρομεν ὅτι εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου καὶ εὐλογίας παρὰ Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅλοι οἱ ἀποσπασθέντες συνδραμόντες πολλαπλῶς εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν αὐτοῦ ζηλωταὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Ἦδη πληροφοροῦμεν τὰ παραρτήματα καὶ πάντας τοὺς εὐσεβεῖς ἐνδιαφερομένους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπρομηθεύθησαν τὸ ἀνωτέρω βιβλίον, ὅτι ἐξηγλήθησαν ὅπαντα τὰ βιβλία τῆς πρώτης ἐκδόσεως καὶ ἤδη μελετᾶται ἡ ἐπανέκδοσις τούτου, πρὸς ἀφύπνισιν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ εὐρισκομένων καὶ διερεύσιν τῶν πιστῶν.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ ἐκπρόσωποι τῶν παραρτημάτων καὶ οἱ ἐφημέριοι τῶν καθ' ἡμῶν Ἱερῶν Νεῶν, ὥπως συμβάλουν διὰ τὴν τεχέαν ἐπανεκδόσιν τοῦ, διὰ τῆς προεγγραφῆς τῶν, δι' ἀναλόγου ἀριθμοῦ βιβλίων, ἀποστέλλοντες τὸ ἀντίτιμον τούτων εἰς τὰ ἡμέτερα Γραφεῖα, διὰ τὴν δυνατότητα ἐνάρξεως τῆς ἐπανεκδόσεως τούτου. Ἡ ἐν Λόγῳ προσφορὰ πάντων ἡμῶν θ' ἀποτελέσῃ μεγίστην ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξιας καὶ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος συμβολὴν καὶ ὀφειλόμενον χρέος πρὸς τὸν ἀειμνηστὸν ἡμῶν Ποιμενάρχην.

Τέλος σημειοῦται ὅτι τὸ ἀντίτιμον ἐγγὸς ἐκάστου βιβλίου ἀνέρχεται εἰς τὴν πρὶν κῶστος τοῦ βιβλίου (χάρτι καὶ τυπογραφικῶς), ἥτοι εἰς δρχ. 60.

Ἐκ τῶν Γραφείων τοῦ Ἀγῶνος

Λόγος ΝΗ' περί τῆς βλάβης τοῦ μωροῦ ζήλου τοῦ νομιζομένου ὡς θείου

Ὁ ζηλωτὴς ἄνθρωπος οὐδέποτε φθάνει εἰς τὴν εἰρήνην τῆς διανοίας αὐτοῦ· καὶ ὅστις εἶναι ξένος, τῆς εἰρήνης, αὐτὸς εἶναι ξένος καὶ τῆς χαρᾶς· διότι ἂν, ὡς λέγουσιν, ἡ εἰρήνη εἶναι ἡ τελεία ὑγεία τῆς διανοίας, ὁ δὲ ζῆλος ὑπάρχει ἐνάντιος τῆς εἰρήνης, ἔπεται λοιπὸν, ὅστις ἔχει μ ω ρ ο ν ζῆλον, αὐτὸς ἀσθενεῖ μεγάλην ψυχικὴν ἀσθενείαν. Ὡς ἄνθρωπε, σὺ νομίζων, ὅτι διὰ τοῦ ζήλου σου θεραπεύεις τὰ ξένα σφάλματα, ἀποδιώκεις τὴν ὑγείαν τῆς ψυχῆς σου· κοπίασον λοιπὸν διὰ τὴν ὑγείαν τῆς ψυχῆς σου· ἂν δὲ ἀληθῶς ἐπιθυμῇς, νὰ θεραπεύῃς τοὺς ἀσθενεῖς κατὰ τὴν ψυχὴν, γινώριζε καλῶς, ὅτι οἱ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι κατὰ τὴν ψυχὴν χρειάζονται μᾶλλον συμπαιθείας παρὰ ἐπιπλήξεως.

Ἡ ἀρχὴ τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐπιείκεια καὶ ἡ πραότης, ἥτις ὑποφέρει τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἶναι κατέρηθια γενναίας καὶ μεγάλης ψυχῆς· διότι λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὑμεῖς οἱ δυνατοὶ βαστάσατε τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ διορθώσατε τὸν πταίοντα ἐν πνεύματι πραότητος. Ἡ λύπη τῆς καρδίας εἶναι πρὶν προσφορά εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὅστις ὑποφέρει αὐτὴν ὡς πρέπει, ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος φέρει ἀγιότητα εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ μέλη· καὶ ὅστις πολυλογεῖ εἴτε διὰ καλὰ πράγματα, εἴτε διὰ κακά, ὑπάρχει ἀνάξιος ταύτης τῆς χάριτος τῆς ἀγιότητος. Ἡ μετὰ συντυχῶν γινομένη μετάνοια εἶναι πῶς συντηρημένος. Ἡ μετὰ ἐπιπλήξεων φιλοτιμία εἶναι μάχηρα βεβαμμένη εἰς τὸ μέλι... Ὅστις ὑπάρχει ἀσθενὴς κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ διορθώνει τοὺς ἄλλους, ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον τυφλόν, ὁ ὁποῖος δεικνύει εἰς τοὺς ἄλλους τὸν δρόμον.

Ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ δικαιοκρισία εὐρισκόμενα ὁμοῦ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ψυχὴν εἶναι ὡς ἄνθρωπος τις ὅστις προσκυνεῖ τὸν Θεόν καὶ τὰ εἶδωλα εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ναόν. Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἐναντία εἰς τὴν δικαιοκρισίαν· ἡ δικαιοκρισία εἶναι ἰσότης τοῦ μέτρου· διότι δίδει εἰς ἕκαστον τὸ δίκαιον, καὶ δὲν παρεκκλίνει εἰς ἓν ἢ εἰς ἄλλο μέρος, οὔτε προωποληπτεῖ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου· ἡ ἐλεημοσύνη ὅμως ὑπάρχει ἐνλύπη τις τῆς ψυχῆς, καὶ κινουμένη ἐκ τῆς θείας χάριτος, παρεκκλίνει καὶ χαρίζεται μετὰ συμπαιθείας εἰς πάντας, καὶ τὸν μὲν ἄξιον τιμωρίας δὲν παιδεύει, τὸν δὲ ἄξιον ἐπαίνου πληροῖ ἐκ παντὸς ἀγαθοῦ· καὶ ἂν ἡ ἐλεημοσύνη ὑπάρχει ἐκ τοῦ μέρους τῆς δικαιοσύνης, λοιπὸν ἡ δικαιοκρισία εἶναι ἐκ τοῦ μέρους τῆς κακίας. Καθὼς τὸ ξηρὸν χόρτον καὶ τὸ πῦρ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῶσιν εἰς ἓν μέρος, οὕτω καὶ ἡ ἐλεημοσύνη μετὰ τῆς δικαιοκρισίας νὰ ὑπάρχωσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ψυχὴν· καὶ κα-

θὼς δὲν ζυγίζεται ὁ κόκκος τῆς ψάμμου πρὸς τὸ βάρος πολλοῦ χρυσοῦ, οὕτω καὶ ἡ χρεία τῆς δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ δὲν ζυγίζεται πρὸς τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐλεημοσύνην. Καθὼς μία δρᾶξ ψάμμου πᾶπτουσα εἰς μεγάλην θάλασσαν χάνεται, οὕτω καὶ τὰ πταίσματα παντὸς ἀνθρώπου ἐνώπιον τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ Θεοῦ· καὶ καθὼς διὰ μίαν δρακὸς χώματος δὲν φράττεται μία πηγὴ, ἥτις ἀντὶρύζει πολὺ ὕδωρ, οὕτω καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Θεοῦ δὲν νικᾶται ὑπὸ τῆς κακίας τῶν ἀνθρώπων.

Μὴ γίνου φίλος ἐκείνου, ὅστις ἀγαπᾷ τὸν γέλωτα, ἢ ἀγαπᾷ νὰ θεατρίζη τοὺς ἀνθρώπους. Πρὸς ἐκείνον, ὅστις ἔρχεται νὰ κατακλήσῃ ἐμπροσθέν σου τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, δεῖξον πρόσωπον σκληρόν· καὶ εἰ μὲν πράξεις οὕτω, θέλεις εὖρει τὸν Θεόν νὰ σὲ προφυλάτῃ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κακοῦ τῆς καταλαλιᾶς. Καθ' ἣν ἡμέραν ἀνοιξέεις τὸ στόμα σου καὶ κατηγορήσεις τινά, θεώρει σεαυτὸν νεκρόν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου μάταια, κἂν σοὶ φαίνονται, ὅτι εὐκρινῶς καὶ πρὸς οἰκοδομὴν σὲ παρεκίνησεν ὁ λογισμὸς σου νὰ λαλήσῃς· διότι τίς ἡ χρεία νὰ καταστρέψῃ τις τὴν ἐαυτοῦ οἰκίαν, καὶ νὰ διορθώσῃ τὴν τοῦ φίλου αὐτοῦ;

Καθ' ἣν ἡμέραν λυπηθῇς διὰ τινά ἄνθρωπον, ὅστις ἀσθενεῖ ψυχικῶς ἢ σωματικῶς, ἐκείνην τὴν ἡμέραν θεώρει σεαυτὸν ὡς μάρτυρα, καὶ ὅτι ἔπαθες διὰ τὸν Χριστόν· καὶ ἡμίσησθαι τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ, καθότι καὶ ὁ Χριστὸς διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπέθανε, καὶ ὄχι διὰ τοὺς δικαίους. Στοχάζου πόσον μεγάλη ὑπάρχει αὕτη ἡ ἀρετὴ· τῇ ἀληθείᾳ μεγάλη ἀρετὴ εἶναι τὸ νὰ λυπηθῇ τις διὰ τοὺς κακοὺς, καὶ νὰ εὐεργετῇ τοὺς ἁμαρτωλοὺς μᾶλλον παρὰ τοὺς δικαίους. Πᾶν ἔργον τὸ ὁποῖον πράττεις ἄνευ σκέψεως καὶ ἐξετάσεως, γινώριζε, ὅτι ὑπάρχει μάταιον· καθότι ὁ Θεὸς ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν λογίζεται τὴν ἀρετὴν, καὶ ὄχι ὡς πρὸς τὴν ἀδιάκριτον ἐνέργειαν. Δίκαιος ὅστις δὲν εἶναι σοφός, εἶναι ὡς λύχνος εἰς τὸν ἥλιον. Ἡ προσευχὴ τοῦ μνησκάκου εἶναι ὡς σπόρος ἐσπαρμένος ἐπὶ τῆς πέτρας. Ὁ ἀνελεήμων μοναχὸς εἶναι ὡς δένδρον ἄκαρπον. Ὁ ἔλεγχος, ὅστις γίνεται ἀπὸ φθόνου, εἶναι ὡς φαρμακερὸν βέλος. Ἡ ὁμιλία τοῦ φρονίμου εἶναι ὡς πηγὴ γλυκοῦ ὕδατος. Γίνου φίλος κάλλιον μετὰ τοῦ φονέως, παρὰ μετὰ τοῦ φιλονείκου. Κάθου κάλλιον μετὰ τῶν λωβῶν, παρὰ μετὰ τῶν υπερηφάνων. Καταδιώχθητι, καὶ μὴ καταδιώξῃς ἄλλους. Σταυρώθητι καὶ μὴ σταυρώσῃς· ἀδικήθητι καὶ μὴ ἀδικήσῃς. Συκοφαντήθητι καὶ μὴ συκοφαντήσῃς ἄλλους. Γίνου συμπαιθητικὸς καὶ ἡμερος καὶ ὄχι ζηλωτὴς εἰς τὸ κακόν. Γίνου φίλος μετὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ γίνου μόνος ἐν τῇ διανοίᾳ σου. Γίνου κοινωνὸς τῶν παθημάτων

πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ σωματικῶς ἀπομακρύνθητι ἐκ πάντων. Μὴ ἐλέγχῃς τινά, μηδὲ ὀνειδίῃς, ρῆτε τοὺς λίαν κακοὺς κατὰ τὴν πολιτείαν αὐτῶν. Ἀπλῶσον τὸ φόρεμά σου καὶ ἐκέπασον τὸν πταίοντα, καὶ ἐὰν δὲν δυνήθῃς ν' ἀναδεχθῇς ἐν τῇ πταίσματι καὶ τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἐντροπὴν ἀντ' αὐτοῦ, κἂν τοῦλάχιστον ὑπέμεινον, καὶ μὴ κατασχύνῃς αὐτόν. Γνώριζε, ὦ ἀδελφέ, ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καθήμεθα ἐντὸς τοῦ ἡμετέρου κελλίου, ἵνα μὴ μανθάνωμεν τὰ κακὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τότε βλέπομεν τοὺς πάντας ὡς ἁγίους· ἀλλ' ἐὰν ἐλέγχωμεν, καὶ παιδεύωμεν, καὶ κρίνωμεν, καὶ ἐξετάζωμεν, καὶ ἐκδικούμεθα, καὶ γινώμεθα μερψίμοιροι, τότε λοιπὸν κατὰ τί διαφέρει τὸ κῆθος τῆς ἡσυχίας ἀπὸ τοῦ κῆθους τῶν πόλεων; Ἐὰν δὲν ἡσυχάζῃς κατὰ τὴν καρδίαν, ἡσυχάσας τοῦλάχιστον κατὰ τὴν γλῶσσαν· καὶ ἐὰν δὲν ἡμπορῇς νὰ ἐλεῇς, ὁμίλει τοῦλάχιστον ὡς ἁμαρτωλός· καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃς νικητής, μὴ ὑψηλοφρόνει κατὰ τῶν πταιόντων καὶ ὑπευθύνων· καὶ ἐὰν δὲν δύνησαι νὰ φράξῃς τὸ στόμα τοῦ καταλαλοῦντος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, φύλαξον τοῦλάχιστον τὸ σὸν, καὶ μὴ συμφωνήσῃς μετ' αὐτοῦ.

Γνώριζε καλῶς, ὅτι ἐὰν ἐξέλθῃ ἀπὸ σοῦ τὸ πῦρ, καὶ κατακαύσῃ ἄλλους, τὰς καυθεύσας ψυχὰς θέλει ζητήσῃ ὁ Θεὸς ἐκ τῶν χειρῶν σου· καὶ ἐὰν μὲν δὲν βάλλῃς σὺ τὸ πῦρ, ἀλλὰ συμφωνεῖς μετὰ τοῦ ρήπτοντος αὐτό, καὶ χαίρεις εἰς τοῦτο, ὑπάρχεις κοινωνός τοῦ κακοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Ὅστις δὲν εἶναι εἰρηνικός, οὔτε ταπεινόφρων ὑπάρχει καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τις εἰρηνικός, οὐδέποτε θέλει καρῇ.

Τῷ δὲ Θεῷ ἡρῶν δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΟΨΩΝΙΑ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΗΔΕΝΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΜΑΚΑΡΙΖΕΙ ΕΝ ΤΩ ΑΔΗ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

Καίτοι πανθομολογουμένως διὰ τὴν ἀναγέννησιν μιᾶς χώρας, τὴν πρόσδον ἑνὸς ἔθνους καὶ τὴν ἐπιτυχίαν παντὸς καλοῦ, ὁ μόνος παράγων εἶναι ἡ οἰκογένεια μετὰ τὴν μητέρα - βασιλεῖσα τοῦ σπιτιοῦ, ἥτις ἔχει μεθ' ἑαυτῆς τὸν ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ καὶ ὁδηγὸν αὐτῆς τὸ Εὐαγγέλιον ΑΥΤΟΥ, ἐν τούτοις, οἱ ἀνὰ τὴν ὑψίλιον ἰσχυροὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΘΕΟΥ ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ τῶν ἔθνων δὲν ἐνδιαφέρονται δεόντως διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιαύτης οἰκογενείας μετὰ ἀποτέλεσμα, κυριαρχούσης τῆς ΕΓΩΠΑΘΕΙΑΣ, ΑΠΛΗΣΤΙΑΣ καὶ ΑΛΛΑΖΟΝΕΙΑΣ (οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα, ἡ φωνὴ ταῦτα τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ, ἡ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται;) νὰ ἐπικρατῇ μετὰ τῶν ἡρώων, τῶν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν πλασμάτων τοῦ ΘΕΟΥ ὅστις μᾶς κατέστησε ἱκανοὺς τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, πρωτοφανῆς εἰς

τὴν ἱστορίαν τῶν διεκδικούντων ΠΡΟΟΔΟΝ καὶ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ἀνθρώπων!! (Διογένη, ποῦ εἶσαι μετὸν φανόν;)

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ ἦτις, θάπτον ἢ βράδιον, θὰ ἔχη ὡς ἀναπόφευκτον συνέπειαν τὴν ἀφάνταστον καταστροφὴν τοῦ Κόσμου, περιορισμὸν εἰς τὸ ἐλάχιστον τῶν ἐμπύχων διὰ τῆς ἐνώσεως ΟΥΡΑΝΟΥ, ΓΗΣ καὶ ΘΑΛΑΣΣΗΣ, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ποικιλιωδῶν ἀτομικῶν ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι, φεῦ! ἤδη χρησιμοποιοῦνται ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΩΣ ἐπὶ τῶν συνανθρώπων ὑπὲρ τῶν, κατὰ πλειοψηφίαν, καλῇ τῇ πίστει κακῇ ὁμῶς καὶ μοῖρα διακυβερνούντων τὰς τόχας σύμπαντος τοῦ Κόσμου ΑΥΓΩΝ ΦΕΡΟΝΤΩΝ ΔΟΡΑΣ ΠΡΟΒΑΤΩΝ, ὡς ἀποδεικνύεται τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐν γένει λόγους καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεόν ἐγκαίρως νὰ κοπᾶσθωμεν καὶ νὰ θυσιάσθωμεν ἐν ἀνάγκῃ ὅπως ὁ ΣΩΤΗΡ καὶ ΑΥΤΡΩΤΗΣ μᾶς ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν μᾶς ἐκ τῶν κακῶν μᾶς καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν μᾶς, ὁπότε, ὅχι μόνον, καθ' ὅλην τὴν φιλοθενίαν μᾶς, ἐν τῷ προσκαίρῳ καὶ ματαίῳ τούτῳ Κόσμῳ, τῶν ποικίλων δοκιμασιῶν καὶ θλίψεων (τὰ καλὰ κόποις καὶ θυσίαις κτώνται) θὰ εἴμεθα ὡς οἰκογενειάρχαι ἐν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΩ, ὑγιεῖς ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἀλλὰ καὶ ἔτοιμοι, κατὰ τὸ θέλημά ΤΟΥ νὰ δώσωμεν, εὐχαρίστως, λόγον τῶν πράξεών μᾶς εἰς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος καὶ Πλάστην μᾶς ΘΕΟΝ, ἀπερχόμενοι δὲ (μετὰ τὸν διαχωρισμὸν τῆς ζωῆς ψυχῆς μᾶς ἐκ τοῦ φθαρτοῦ σώματος) ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν δὲν θὰ ἀκούσωμεν τὸν Καρδιογνώστην καὶ Ἀδέκαστον Κριτὴν ΘΕΟΝ μᾶς νὰ μᾶς λέγῃ ΟΥΑΙ διότι εἴπατε τὸ κακὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν κακὸν καὶ ἐθέσατε τὸ ἐκότος διὰ φῶς καὶ τὸ φῶς διὰ ἐκότος, ἀπέλθετε εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν, ἀλλὰ θὰ γίνωμεν Υἱοὶ ΑΥΤΟΥ ἀντάξιοι κληρονόμοι καὶ μέτοχοι τῆς Αἰωνίου Βασιλείας ΑΥΤΟΥ ἔνθα καὶ μόνον δὲν ὑπάρχει πόνος, λύπη καὶ στεναγμός ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Οἱ Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες, περιούσιος Λαὸς τοῦ ΘΕΟΥ, θυσιάζομενοι παντοῦ καὶ πάντοτε διὰ τὴν ἐπικράτησιν μετὰ τῶν συνανθρώπων μᾶς τῆς ἀγάπης τοῦ ΙΧΘΥΣ μᾶς, θὰ ζήσωμεν καὶ θὰ ἀκμάσωμεν ὡς ΘΡΗΣΚΕΙΑ καὶ ΕΘΝΟΣ ὅσα δὴποτε μέσα (ἀντικρὺς εἰς τὸ θέλημά ΤΟΥ) ἐὰν μετέλθουν τὰ πονηρὰ καὶ ἀσυνείδητα ὄργανα τοῦ Πελοπιδόου Ἑωσφόρου. Τὰ ὁποῖα, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ παραδώσουν τὰ κῶλα διὰ νὰ ἀπέλθουν εἰς τὴν Αἰώνιον Κόλασιν.

Ὁψώνια ἀμαρτιῶν θάνατος. Μηδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε. Ἔστιν δίκης ὀφθαλμὸς τὰ πανθ' ὀρών, ὁ ΘΕΟΣ, ὅστις οὐ μυκτηρίζεται. Ἐπιβάλλεται ὁθεν, συνερχόμενοι, πρὶν εἶναι ἀργά, νὰ μετανοήσωμεν καὶ νὰ ζητήσωμεν εὐχάρησιν, διότι ἐν ΤΩ ΑΔΗ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑ.

Δημήτριος Ἀγαπ. Κωνσταντινίδης.

"Οχι εἰς τὸ Αὐτόματον Διαζύγιον

Καταγγέλλομεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐπιχειρούμενον ἀνοσιούργημα. Γίνεται ἐπίσημος ἀπόπειρα νὰ εἰσαχθῇ τὸ αὐτόματον διαζύγιον, μεταβαλλομένη εἰς «τροποποιήσεις ἄρθρων τοῦ Ἀστ. Κώδικος».

Προβάλλονται τὰ ἑκατομύρια τῶν Ἑλληνίδων Συζύγων, Μιτέρων καὶ Πατέρων κοριτσιῶν, δι' ἑνὸς προκλητικῶς, ἀντισυνταγματικῶς καὶ προσηλυτικῶς εἰς τὴν οὐσίαν Νόμου, προκειμένου νὰ νομιμοποιηθῶν παράνομοι συμβιώσεις ἐνδιαφερομένων, μεταξύ τῶν ὁποίων, ἀνωχῶς καὶ 4-5 Ὑπουργοὶ καὶ Βουλευταί.

Αὐτόματον διαζύγιον σημαίνει, ὅτι ὁ ἔχων νόμιμον σύζυγον καὶ νόμιμα τέκνα δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν νὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθέρως παλλακίδα, νὰ κάμῃ ἢ νὰ μὴ κάμῃ νόθα τέκνα μαζί της, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν νόμιμον σύζυγόν του καὶ τὰ νόμιμα τέκνα του καὶ νὰ ὑπανδρευθῇ τὴν παλλακίδα. Ἀρκεῖ νὰ παραμείνῃ μακρὰν τῆς συζύγου του 5 ἔτη.

Τὸ παρασκευαζόμενον ἀνοσιούργημα, τὸ ὁποῖον οὔτε ἡ Χούντα ἐτόλμησε νὰ διαπράξῃ, καίτοι τὸ ἐπεχείρησε, ἀνατινάζει εἰς τὸν ἀέρα τὸν θεσμὸν τῆς οἰκογενείας. Διότι, ἀν ἀνοίξῃ ἡ θύρα τοῦ «αὐτομάτου», τότε, ὅποιος βαρέθηκε τὴν σύζυγόν του, θὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ θὰ περιμένη νὰ περάσουν 5 χρόνια. Καὶ τότε θὰ παίρῃ διαζύγιον. Εἰς μάτην προσπαθοῦν νὰ ἀποδείξουν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ «αὐτομάτου». Ὁ δικαστὴς δὲν θὰ ἔχῃ νὰ

κάμῃ τίποτα ἄλλο, παρὰ νὰ μετρά τὰ ἔτη τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τὴν ἁρμονίαν τοῦ συζύγου εἰς ταύτην. Δὲν θὰ χρειάζεται καὶ κοινὴ συναίνεσις. Εἶναι ὀφθαλμοφανές ὅτι τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον δὲν εἶναι προσδευτικόν, διότι πλήττει θανάσιμα τὴν γυναικα.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἀρειὸς Πάγος, ἡ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κορυφαῖοι Νομικοὶ Καθηγηταί (οἱ κ.κ. Α. Τσιριντάνης, Γ. Ράμμος Π. Ζέσιος, Κ. Βαβούσκος κ.ά.) ἀπέρριψαν τὸ αὐτόματον διαζύγιον, ὡς ἀνῆθικον, ἀδικον καὶ καταστρεπτικὸν διὰ τὴν Οἰκογένειαν, τὴν Κοινωνίαν, τὸ Κράτος.

Εἶναι δυνατόν ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία νὰ ταχθοῦν ἡμερον ὑπὲρ τῶν παλλακίδων; κατὰ τῆς νομίμου συζύγου καὶ τῶν νομίμων τέκνων;

Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ «αὐτομάτου» εἶναι κυριολεκτικῶς ξεκάρφωτα. Λέγουν ὅτι δῆθεν ἰσχύει εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ ἀληθὲς ἂν ἦτο τοῦτο, δὲν θὰ ἀπετέλει ἐπιχείρημα, διότι ὁ Θεὸς «οἰκογένεια» δὲν εἶναι ζήτημα διεθνoῦς ὁμοιομορφίας, ἀλλ' ἐθνικῶν παραδόσεων. Ἀ λ λ ἂ β ε β α ἱ ω ς δ ὲ ν ε ἶ ν α ἰ ἂ λ η θ έ ς.

Ψεύδονται διὰν ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν διαστάσει συζύγων ἐγγίζει τὰς 250.000. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι ἀνακριβέστατος. Ἐκ τῶν στοιχείων τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ πορίσματος ἐρεύνης διεξαχθείσης εἰς τὰς Μητροπόλεις τοῦ Κράτους, προκύπτει ὅτι οὗτοι δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 3000 - 3500, ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα πολλοὶ δὲν δύναται νὰ ἔλθουν εἰς γάμον, λόγω καλῆς τρίτου γάμου ἢ βαθμοῦ συγγενείας.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἦτο ἀληθὲς ὁ παρ' αὐτῶν προβλλόμενος ἀριθμὸς, τίσος καὶ περιοδότερος δὲν θὰ ἦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων τῶν; τῶν νομίμων συζύγων καὶ τῶν νομίμων τέκνων τῶν; Θὰ ἐπιβραβευθῇ ὁ ἐγκαταλιπὼν ἀναψύγον σύζυγον καὶ τέκνα, διότι εὗρεκεν μίαν νεωτέραν μὲ τὴν ὁποίαν συζῇ; (Ἐὰν αἱ ἐγκαταλειμμένοι σύζυγοι καὶ μιτέρες εἶχον παιδεῖ, τὰ δικαστήρια θὰ εἶχον λύσει τὸν γάμον τῶν).

Εἶναι ἀνακριβὲς ἐπίσης, ὅτι μὲ τὸ «αὐτόματον» ἐπιζητεῖται ἡ ἀποκατάστασις ὁθῶν τέκνων. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ἡ ἀναγνώρισις, ἡ νομιμοποίησις καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀποκατάστασις τῶν ἐξωγάμων τέκνων προβλέπεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπὸ τῆς ὑφισταμένης Νομοθεσίας μας, ἡ ὁποία ἄλλωστε μπορεῖ νὰ βελτιωθῇ, χωρὶς νὰ ξεθεμελιώσωμε τὸν γάμον.

Υπάρχουν βεβαίως γάμοι βαρέως ἀσθενεῖς, ἀλλὰ πάντοτε ὑπάρχει ἡ ἐ λ η π ῖ ς τ ῆ ς ἐ π η ν α β υ μ β ι ὤ σ ε ω ς καὶ θὰ ἔπρεπε πρὸς τὸ ἐκεῖ νὰ ἐτραφῇ ἡ μέριμνα τῆς Πολιτείας καὶ ὅχι πρὸς τὴν οὐσιαστικὴν νομιμοποίησιν τῆς μοικείας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ Γενικὸν φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν:

1. Διὰ τὴν προμήθειαν 1.500 κιλῶν καθαροῦ κηρῶ Μελίσσης (εἰς τυπάρια)
2. Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν 6000 χιλ. φύλλον, τοῦ Μηνιαίου περιοδικοῦ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ».
3. Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν 3000 χιλ. φυλλαδίων διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ὡς τὸ δείγμα.

Γίνονται δεκταὶ προσφοραὶ ἐν ταῖς Γραφεαῖς τοῦ Σωματείου ἐπὶ τῆς οδοῦ Κάνιγγος 32—3ος ὄροφος, ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς 14 Ἰανουαρίου 1976 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12ην μεσημέριαν.

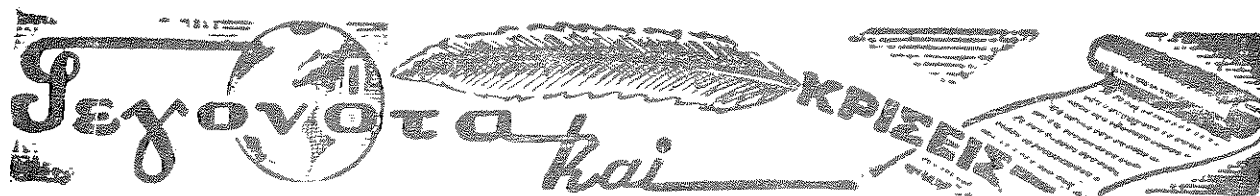
Περὶσσότεραι πληροφορίες παρέχονται κατ' ἐκᾶστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας 8—1 εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σωματείου, ὁδὸς Κάνιγγος 32 3ος ὄροφος τηλεφῶνων 628.280.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17.12.75

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΓΓΕΛΙΝΤΙΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Τὴν 1 τοῦ μηνὸς ἡμέραν Τετάρτην ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Βασιλείου πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοὶ 1) Τυχικοῦ καὶ 2) Παρεκκλήσιον Ἀναλήψεως Σπάτων.

Τὴν 17 ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς εἰς Κοινοβότους.

Τὴν 19 ἡμέραν Κυριακὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοὶ 1) τὸ παρεκκλήσιον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀ. Φουπόλεως 2) Πατρῶν καὶ 3) Δράμας.

Τὴν 30 ἡμέραν Πέμπτην ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοὶ 1) Θεσσαλονίκης 2) Δράμας καὶ 3) Κορίνθου.

Εἰδοποιήσεις

Οἱ Ἡμεροδείκται τοῦ τοῦ καὶ τῆς τσέπης τοῦ ἔτους 1976 ἐξετυπώθησαν μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὁλὴν. Παρακαλοῦνται ὅθεν, οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ Πρόεδροι Ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καὶ Παραρτημάτων Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ ὅπως φροντίσωσι διὰ τὴν διάδοσιν αὐτῶν.

Τιμαὶ Ἡμεροδεικτῶν: Τοῖχου 16 — Τσέπης 6.

Τέτοιος νόμος θὰ ἐστερεῖτο ἠθικῆς βάσεως καὶ θὰ ἐξετίθεντο εἰς δεινὴν, ἀλλὰ δικαίαν κρίσιν ὅτι ἐθεοποίηθη διὰ τὰς ἀνιέρους ὁρέξεις ὀλίγων (τῶν πλείστων ὑπερεξηκοντούτων, τῶν ὁποίων ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία εἶναι γνωστὰ εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν Κοινωνίαν).

Τὸ αὐτόματον διαζύγιον δὲν θὰ εἶναι μόνον χωρισμὸς τῶν συγκεκριμένων ἐν διαστίσει οἰκογενειῶν, θὰ εἶναι ἀνατίναξις εἰς τὸν ἀέρα τοῦ θεοῦ τῆς οἰκογενείας καὶ ἐνθάρρυνσις πρὸς μοιχείαν.

Καὶ εὖ πατέρα, πρὸς παίρνεις ἀπὸ τὸ χέρι τὴν κόρην σου καὶ τὴν φέρνεις εἰς τὸν βασιλὸν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, πρέπει νὰ ξέρης ὅτι δὲν ἐξασφάλισες τὸ μέλλον τῆς κόρης σου, ὁσονδήποτε ὑποδειγματικῶς καλὴ καὶ ἄφογος καὶ ἐὰν εἶναι. Μόλις εἰς τὸν γαμβρόν σου γυαλίση μία ἄλλη, θὰ περμένη τὴν κόρην σου ἡ «νόμιμος κλισιοῖά»...

ΘΑ ΕΙΜΕΘΑ ΑΝΑΞΙΟΙ ΑΝ ΕΠΙΤΡΕΨΩΜΕΝ ΕΙΣ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΑΘΛΙΟΥΣ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ, ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΠΑΛΛΑΚΙΔΩΝ
ΟΧΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ!
ΜΥΡΙΑΚΙΣ ΟΧΙ!

ΙΕΡΟΝ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ πάσης ἱεροπρεπείας καὶ σεμνότητος ἐτελέσθη τὴν 13ην Νοεμβρίου (Π. Η.) ἐ. ε. Ἱερὸν Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ πανηγυρίσαντι Ἱερῷ μεγαλοπρεπεῖ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (Κηπούπολις), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν μακαριστῶν ἐν ἀρχιερεῦσιν, ἀειμνήστου Πρωτοεράρχου ἡμῶν κυροῦ Χρυσοστόμου Καθουρίδη καὶ Μαγνησίας κυροῦ Χρυσοστόμου Νασιλίμη.

Μετὰ τὴν πανηγυρικὴν Θείαν Λειτουργίαν, τὴν Ἱερὰν Ἀρχιερατικὴν καὶ τὸ Θεῖον Κήρυγμα, ἐφάλλη τὸ Ἱερὸν μνημόσυνον, χροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Αὐξεντίου, ὅστις καὶ ἐν τέλει ἀνέγνωσεν τὰς εἰδικὰς περὶ ἀρχιερέων συγγορητικὰς εὐχάς.

Σημειωτέον ὅτι, ἐν τῇ ἀκμαζούσῃ ἡμέρᾳ πνευματικῶς Ἐνορία τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Κηπούπολις Περιστερίου (Δωρεὰ Οἰκογενείας Τσικνιά), καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 6.30' μ.μ. τελεῖται ἑσπερινὸς ἡ Ἱερὰ Παράκλησις καὶ ἐπακολουθεῖ, ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ, ἑσπερινὸν ὠραῖον Κήρυγμα παρὰ πεπειραμένου Ἱεροκλήρου.

Τὰ Θεοφάνεια

Ἐφέτος ἡ Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων πίπτει ἡμέραν Δευτέραν. Οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀπουσιάσῃ κατ' αὐτήν, τὴν λαμπρὰν καὶ ἐπιφανῆ ἡμέραν, καθ' ἣν ἐκδηλοῦται τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος καὶ ἐπιδεικνύεται ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ ἀγωνιστικότητα τῶν ὁπαδῶν τῆς Μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ δοξάζεται ὁ Τρισυπόστατος ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορώντα, τὰς δασυληφίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστὰς χρηματικῶν καὶ Ὑλικοῦ ἥτοι ὑπόλοιπα Ἀ)σμοῦ κτλ. ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον—Ἐλεγκτὴν τῆς κατ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαιδλίην, ἐν τοῖς Γραφεῖσις ἡμῶν, Κάνιγγος 32, τηλ 628.280
Ἐκ τῶν Γραφείων